

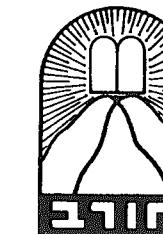
הקדמה לפירוש אבן עזרא

אקדמיה לפיזיון רשי

זהה הספר נכבד וכובלו מהமדרים, אין בכל
 שיריו שלטה המלך חמישה ואלף (ה),
 במוחו (ז), על בן בתוכו שיר וושארים אשר
 פשלמה, כי זה השיר מעולה כלפי השורש
 אשר לשלמה (ג), ובו סוד מותם והותם, כי
 החל מימי אברהם אבינו עד ימות המשיח,
 ובן כתב בשירות האזינו, בהנחלת עליון גינוי
 (דברי' לב ח) החל מן דרכ הפלגה עד שוב
 ישראלי מהגננות אחר מלחתם גונ ומנון (ד),
 ואל-תחנה בעבור ששמשיל בנצח ישראל
 כללה, והתקומם דוריה, כי בן דרך הנכאים,
 ישע' אמר שירת דודו לברomo (ישע' ה א)
 ועוד כמוששת חתן על כליה (ישע' סב ה) (ל'),
 יהוקאל אפס שדים נכונו, ושערך צפת, ואת
 ערום ועריה (יח' טז ז) ועד ואכמה ערוץ,
 ואעדך עדי (שם שפ ח, יא) ובכ' הפרשה
 בוליה, הושע אמר וארשתיין לי לעילום (הושע
 ב כא) לך אהב אשה (שם ג א) ובב' ת浩ות,
 משכול שדר ירידות (תה' מה א) וכותב גו,
 שטמי בת וראי ורטוי אונך (שם שם יא)
 וחילקה חילקה להיות שיר השירים בדברי
 חזק, כי אם על דרך מסל (ז), ולולי נודל
 עלתו, לא נכתב במוד כתבי הקדרש, ואין עליו
 להוציאו בדרבי תמים, פירשתיו שלש פעמים,
 שנניה יהיה טשפטו על רודף פשטו (ז), ובפעמ השלי'ית יהיה מפורש על נתיבות המדרש:
 הפעם הראשונה

אם אברהם בר' מair הפסירדי המחבר, אנשי המחקר הויאלו לבאר זה הספר על סוד העולם ודרך התהברות הנשיטה העילויה עם הנוף שהוא במדרנה התתונה, ואחריו רושחו על הסמכונות (ט), ואת כולם ישא רוח כי הכל הטע, ואין האמת כי אם מה העתיקן קדרמןינו ז"ל, שזה הטע על בנטת ישראל (ט). וכן אפרשנו בפעם השלישייה, יירוש כל' שלמה הוא שלמה המלך בעצמו, אין מהאלף לך שלטה (לטחה ח יב) (ט) [א], בין אפשרנו בפעם השנייה על דרך הטשל שהוא דברי חזק (ט), נס כל שלמה שיש בו, לא שלטה הפלך בעצמו, ובעבור שיש שם הווה מלות קשות הוואלי לבראותם בתקלה, ואחר כן אבא עניין הטשל והנטשל בו :

הלו אורה

PRINTED IN ISRAEL

טו אופסט ליאון

לא יתגנו דבריו חשק בטודינה לעיני כל
ההוראים, על כן הוא המשל, נערה אחת
קטנה פאר שאין לה עירין שדים, דומה
נוטרת כרכך, ווاثחה רוחה עובר, ונופל החשך
בלב כל אחד מהם:

הפעם השניה

אין למללה מפדרש שיר השירים שדרשו
רוזל (ימ'), וכן כאשר רואיינו נדולים
ועמודי עולם עשו נס הם דרש, האטיטו
ונרעו (יכ), נס אני יצאת בעקבותיהם, וככל
שלמה הוא שלמה המליך, הרוץ מהאלת לך
שלמה (לטאה ח יב) שהוא הפטיש ונקרא
שלמה בעברו שהוא בנו (יג), כאשר נקרא
דור, ודור עבדי בני ישראל עבדי
כח (יד), וכן נקרא בנו יהודאי עבדי
יעקב (טו), וותבן היה במשהו תפלה לטsha
איש האלhim (זח' ז א) על דרך רב
סעדיה נאן ול', שאמר שהחפתלה היה לדוד,
והנו אמרנו רבנו משה והרונו שנוא

ההנְלָה

— 1 —

שיר השירים זט

א יְשִׁיר הַשִׁירִים אֲשֶׁר לְשָׁלֹמָה : ב יְשִׁקְנֵי מִנְשִׁיקּוֹת פְּתִיחָיו כִּיר
שְׁרַבְתִּי רְשִׁיאָיו אֶבְעָזָר

(ה) שיר השירים אשר לשלמה. צו רצונו כל סלמה (רכ"ל למס נט מימטו מהל חכיו כמו במקלי וקסלה) נטה חמיוס בטייליס קדש מלך טכסלאס טנה המידנות, כטו וישקה לו (שם צו כו) וישק לו (שם שם כו) וכן וישק יעקב לרחל שם בט יא (ג) דודיך. אהוביך יותר ישתחוו מהיין (ד), והגאון אמר כי הוא הריר נקינע ר' נקינע לג כי קמלס כדרוי יוס טפליון צו טיר קטיליס ליטרל סכל קלמוכיס לה נהווה דודים עד הבקר (טשייל י) ייח (1):

לכדיyalmoלן מוליך למס אדבל דומס (ב').
ישקני דברי הנערה, אבל תדבר עם
נשאה (א), וכל תאותה שישייק אותה
פעמים רבות, כי לא תשבע מאהת (ט),
וכאלו ההגיש הזרעה (ט), והזרה טדרת
כל (ט): כי טובים דודיך. יותר מין ירו
וישתחו אהוביך (ט), או על פיו הנאן
רבניו בעידיה (ט):
טכלו ילהם סמיס וקבול עול מלכוו:

(ת) יישורי משה (שמות טו א) (טו), יעשו ענל
זרובב (תה ק יט) (טו), והפק הדבר (ז), אלהים באנו נוים (שם עט א) (ז), ורכבים
לכטיוונו נוכג עמי כמנסג קלטפון כחנן אל
ישוקני לדבר עבר, כי בן דרך הפטרא או
לכטוף ד). אך אין ממלואה וסוקוקם
(ברא' כו ח) (ז), ואל תסתמה בעבור שאמיר
וישמור משמרתי מצוותי חקוטי ותורוטוי
וילפֶל סכתף ד. יישוקני מומלאת ג' ביד
באשר כתוב עקב אשר שמע אברהם בקהל
וינשיקני סלמה מונקיקות פיעו כמו
ישקני החל טברbam שהוא העיר (ז),
ישקני הכהן הכהן הם התורה והמצוות,
ישקני מומלאת בפה בגלוות ובגלומות מי יtan

מִי מְצַאֵם לֹת בָּנִי מִזְרָחָה, וַיְמַסֵּן וְמַקְרֵב כֶּסֶף מְלָא בֵּין
וְכָס (מלוטת קבינה ע"פ כל וְסָמִית נִבְכָמָה) וכ"ל
(נכרכות ק' ב') נִבְכָת שׂוֹרֶת קָלָת לְבִנְיָה תְּמִימָה כְּפָנָם
לְיִצְחָק וְסָמִון מְלָא לְבִנְיָה תְּמִימָה כְּפָנָם
יַד נְגַלָּת שְׁמִינִית, קָלָת, כְּמִלְמָה וּל"ז (בָּנָה י' ב') וְעַגְלָה
בְּמִזְבֵּחַ ב' צָבֵב, וְלִקְרָב תְּבִשָּׁה עֲדָעָה, נִקְרָב לְבָנָה
בְּמִזְבֵּחַ ד' וְכ"ה (בָּנָה רְבִיב' מְלָא בְּנָה י' ב' מ' ב')

3 1

3 1

(מלות אובל כ"ה, ילקוט סמכורי יטמי' פמן ס' ומלות כתף כ"ג, ילקוט סמכורי יטמי' פמן ס' ומלות כתף כ"ג, קיוט ס' מומנטל יויס כ"ב, וכ"כ) מילוי קסלה ע"ט כל וס נמיין במקומה וכ"כ (לבדות ט' ב', ב"ד) גן תוסחים וחושן מילוי שאלת שמאליים בסמכותן (למי נזקון מלון גב סי' וטפחים לוחר מס' ריגע כ"ג) מילוי טמיה, כמיהה ו"ל (בינ' י"ע ב') ומי-
טמיה כ"ב טס, ילקוט מגה בע"ט, ניקטמן, מתכל

כובן בוטנויו: ד) וכ"כ (פפני ר"כ פ' פלאך ל"ג נ"ד מ') שמאליקין מל' קמיה:

שיר השירים א

טוביים דָּרִיךְ מַיִן : י. לְרִיחַ שְׁמִינֵה טּוֹבִים שָׁמָן תּוֹרֶךְ
שְׁמִינֵה עַלְבָּן עַלְמֹות אֲהַבְתָּךְ: י. מִשְׁכְּנֵי אֲחֶרֶיךְ נְרוֹצֵה הַבְּיאָנֵי חַפְלָךְ
אוֹזֶרֶא ר' רש"י

כמתהו: כי טובים דודיך מיין. אהבייך כמו
שהעיר הכתוב על אהבתו, זרע אברהם אהובי
(ישע' טא ח) (ט), כי הפרש יש בין
אהובי לאחובי (כ):

הפעם הראשונה
ג לדריך שמניך טובים. יש מפרשים כי הוא
ההפרש לא מך שמן מיטויו, וחשב שהוא
שמן זית: תורק. "א כי הוא שם מקום (כז),
והבגון שהוא שמן כשם שירוק שריוח נודף
ושדרף (כג), ואל תחתה בעבר היה השם
לשונן נקבה (כד), כי בן חמוץ כל עמל
ובית ומקום במקרא במוקם אחד לשון זבר,
ומונענויות מלהטו לאפויו עוד עלייקס נצ'אל
ובקתוקים אחר לשון נקבה (כז) [א]: עלמות. נקס סוד טעריש ומסהאר לפונוטיה ומחליש
פכו לךיס דצלו וזכו יתקני מנימיקת פיטו (ג) לריח שמניך טובים וגנו. נקס טוב
נקל על נקס טמן טוב ללחם שמיליך קוביס טבלינו נקס הפטני הרכן הצלר קמנש שמיעך
האטב בפטוק נולאות במליליס: שמן תורק. נקלח שמן לסתות נלמר עליך הלה טמן
הצלר מלוק חמיד לטיז ריח עלבך כל יונק למלחוק טבן דיכן טמן עריך כל עט קסוח
בלוליות חטומה אין ריאו נודך פותחה ומליק טמינה לכלוי חמל רימו גודף ייא): על בן
עלמות אהבך. דל' יתמו לקל בטומעה ונמניגיר ייא). אף לרמב' כוונת המלשה כי
שממענו מה הצלר הוכית וגנו ייב). וט"כ כי כי הצלריכס כו' טבליקס בטומיס וגנו ייג):
עלמות. בטולות לפי סדריכול דימוסו לצלול קלהוכטן מחכטנו ולפי סדרוגמל
הטמלום בטעבדיי כוכביס (ז): (ל) טשכני אהיך נרוצה. וכי סמעתי מקלומיך לרמו

ה) עיין פ' ברוחן ע' פלטט כת' ו) מסתור ז' מ"ז ז' טענ' א"ב (ע"ז נ"ט ב') קוית כ"ה: י"א*) מכומסח ה' ימוך כ' ל' ט' (ח' ט' ס' כ"ג: ט') קוית כ"ה, ומין מלוט ב', המכומסח ב': מינו ב' : י' ב') יקסען כ' י' עיינ' ס' כ"ז: י' עיין (ע"ז נ"ט ה') ממהר וכ' לימי :�נקוט מתק' מ' י' יקסען טה: י' וכחוית כ"ה מלהר כ' ל' ט'

איד השירים א

שָׂדֶה הַשְׁרִים א- **נ** 5
דָּדוֹ נְגִילָה וְנִשְׁמָחָה בָּקָה נְפִירָה דָּדוֹ מֵין מִשְׁרִים אֲהַבָּה :
שְׁחוֹרָה אֲנִי וְנָאָה בָּנָת יְרוּשָׁלָם בְּאַהֲרֹן קָדֵר פְּרִיעָות שְׁלָמָה :
רַשִׁי אָנוֹ שְׂזָרָא

הן נדרות קטנות (כו) : ד נכירה. י"א שהן מטכלי ולו מלתי למלא נכללה ממלכת למדני ולא מלתי למלא מלך נכללה. זיאם לך להלך : הביאני המלך חדרין. ש סוס סוס מודנה לי גילס וקמחה נאל (חישע יד ח) (כו) : מישרים. תאר הון, כבשו יתהלך במישרים (טשלי כב לא) (כם), הולך לדודו למישרים (לטטה ז י) (כט) [ב], וס"מ פין, ישרת עצמו ואחר עמו, בגין עניינו מישרים האבוך (ד), העלמה הנרכחות (ה), וכמהרו, וארא אל אברדים אל יצחק ואל יעקב באל שדי ושמי ה' (שפטות ז) (ענינו ובשמי ה'), ורבבים כמותו, ואחריות שאמרו כי המישרים האבוך במו ומנייד מישרים (ושעוי מה יט) (לכ), והראשון קרוב אליו : שחורה, יש מפרשים שהיא יפה, במו האשיה החושית (בטד' יב א), כי מרוב יפיה תפחד האם שתשלחות בה עין רעה, על כן תקרה "כושים", ושחורה, אין לנו צורך בפירוש הזה באשה החושית ולא בטלה שחורה, כי הנה היה העיריה בנפשה

ס: מז' ט' מולוט סס'ג כ"ד: מז' גניין מולט סט'ג כ"ד פ"מ: יונ' מוחט, פ"ל מליט טפ'ג כ"ד, טמו"ר וכ"ג, ולמ"ט כ' :

קונטּוֹרְבָּן

ס: מז' ט' מולוט סס'ג כ"ד: מז' גניין מולט סט'ג כ"ד פ"מ: יונ' מוחט, פ"ל מליט טט'ג כ"ד, טמו"ר וכ"ג, ולמ"ט כ' :

רשי אבדי תבריך: ח אבס-לָא תדרעַי לְךָ הַיְמָה בְּגַשִׁים צְאִידַךָ בְּעַקְבֵּי הַצָּאן אבו ערא

חווטחת (מג), והוא רחוק, י"א: ערת (מע), טן ווישם בהם (ש"א בה יד) (ט):
הפעם השנית
 ליה שמניך. כי שמניך יש להם רוח טוב
 מרחוק, והוכורבת שטך באלו שטן טר-
 יורק לפניה, על כן עלות האחוך, וא"ב
 שמניך פרוחך, אף כי נשיקות פיך (ט):
 משכני, וכל אחת מהעלות מתאהיה ואמרתו
 שכני אהיריך נרזה (ט): המלך HDRICO, יותר נשמה שיביאני המלך HDRICO:
 זההורה, ובבעור שאללה העלומות היו אומרות משבני, חזורה הנערת לה, ואמרה אינני
 הותה מכם, עפ"י שיש כי שורות מעש כאחלי קדר שהם מגולים לשמש תמד (ט):
 פה אני ביריעת שלמה (ט): אל הרואני. פירוש אל בתובוני (ט): אל תראני בעין
 ולון: חסרון. כי זה השחרות לא נולדי בו רק הוא מקרה (ט), ויטור, וסבת זה
 מקרה, כי בעסן אחוי עלי ושטוני גושרה את הבריות, ובתחלה קודם זה אפללו ברמו
 שליל לא נתרתי, וחזרה להרעה ואמרה לו הנידה לי איזה מקום תרעעה ותרביע כי אני
 רוצה לשוב רועה (ט), וארדות אחיריך :

רואה מולד מעשו של המקום, ומורה אנשי דורו, ובכל מקום שהולך ויקרא שם אברים בשם ה' (ברא' יג ד') (ז), וזה שמן תורך שפט, על כן עלמות האברך. על עלמות שאין להם בעל, אך אנשים שלא היה להם אלוה המכיפת תחת הייחור, בעין. את הנפש אשר עשו בחורן (שם יא ח) (ח) משכני. שנמשך אחר דמוקם יוצא מארץ ולדתו (ט): הביאני המלך חרדי, שהביאו אל ארץ כנען, ויתכן שהחכמים עמדו על וודרות צפוניהם (ט), ונענן נזכירה דודיך הוא בגין מזבח בכל מקום ונשעת אשלו (ס) : והזרה. החל בשעבור מצרים, אף-יו שאני שחורה בקצת מעשים רעים, גואה אי ישמרות בריתו וייחוד השם, אל תרاني. השתמש הוא גלות מצרים,ומי סבב לו שתבני המשם, נשים מבני אמי (סכ), ש商量וני נוטרה שאטור בתים נקרים, ועוזתי שלוי (סג), וכן תמצא ס' יוחאל, שהזיהיר הנביא שישבו, כי היו מהם עובדים עבודת זורה. יאמיט לשפק טמי עליהם אפילו אם בהם בתוך ארץ מצרים (יח' ב' ח): הגירה לוי. שחזור בתשובה שאלו, איך היו רועים האבות, ונחחו דרכם, ולא נתערב עם אלהים אחרים, שיאמטו שם בטמוד, וזה עניין על עדרי חבריך (סכ) :

בעקביו הצען : כמו ועקבותיך לא נודע (תה' עז ב) האותות העוקב הדורך
יהל אור

אַקְוּבָ רְשֵׁי

וְנִזְמָנָה) פַּרְפָּרָעָן, פּוֹסְטָמְפָּטָן :

אֶל-תְּרָאַנִי שָׁאַנִי שְׁחַרְחַרְתָּ שְׁשֻׁופְתָּנִי הַשְׁמֵשׁ בְּנִי אֲמִי נְחָרוּ בְּנִי
שְׁמַנִי נְטָרָה אֶת-הַבְּרִמִים כְּרַמִי שְׁלִילָא נְטָרָתִי: חַנְדָה לְיִ שְׁאַחֲבָה
נְפָשִׁי אַיְבָה תְּרָעָה אַיְבָה פְּקַדְיִין בְּצַדְקָהִים שְׁלָמָה אַדְלָה בְּעַטְיהָ עַל
רַבְיָה אָבוֹ וּבָרָא

שכיבוך ייחוקהיל ונתמי מפקן לך נגנית (ב). כמו
ונאווה. כמו נחטדרת, מן אויה לטושב לו
(תה) קלבין (ל), והנוין לבני נפער,
כמו וככל נעשה במרחשת (יקרא ז ט) (ל),
אין אבן נראה ("מ"א ו ייח) (ל) : ו שחרורת.
זה הבהיר לפער, וכן ירכך או אדרמד
(יוקרא יג מט) (ל) : שsharpתני. ראתני
והבהירתו כי ונגתני (ל), וכמוון ולא שזפתו
עין איה (איוב כח ז) (ל) : נחרו ב'.
גלהתו ב', והנוין לבני נפער, מן ויחר
אפו (ש"א יא ז) (מ) : נמרה. שם התואר,
ועונינו שזרמתה (מ) : נשאלהנה נשפי. יהמר
מקום קרייה, כמו אתה (מ) : איכה
חרעה. הצען: איכה תרביאן. אותו (מ),
ויא שענינו שאלת המקום, כמו איכה
הם (מ) : שלמה. השין' מקום אשר (מ) :
בעשרה. מתערבת (מו), והוא פועלת מן ווועט
העם אל החלל (ש"א יד לב) (מו), ויא
יפנס דרך הכרמים (בו) : (ו) הגירה ל'
שאהבה נפשי. מכך רום סקדים מוז וודמך ווועס
הומלת ננטת טרבלן לפניו קלהה לאט לאט
בין טהרים קללו חקל קס צהוכס וחיכת גרכיס גאנטס גאנטס
לפס כלארים קאי עט נדא נדא: שלמה אהיה בעוטיה. והס מהלמר מה ליכפת
לך אין זה כזורך טהרים לאט צפס זוכיס עט לאני בו: על עדרי
חביריך. אבל מדרי טהר קרוטיס פאס רועיס לאן כהומך כלומר אין גדווי קשבדי
ברחוירין גול ווועט כוכבים ויך לאט מלכיס זוכיס מגיגיס ווועס :

הַל אֹר

כל נסגר שעריה מתרוגם לאנין גמירך : (מכ) ופי' מולדיך יונדר מיין : (לג) ופי' סממעו גהווארת מלך יקר וונגלאה מומך : (لد) שמיינו גהווארת מלך יקר וונגלאה (לז) ולמה נמלר וכל מאן עוזים כהרחהט : (לו) וכל נלהמ רוחה הָן, וכגון זבס ג' כלען נפפל : (לו) וכן פ' גהה, זל' בזס וילקרק מגווארה ייך, כי השם כמושיע פ' כי ענן סמלהה כמושיע יירוקה (לט) וזה פאנט האלט האלט (פי' פאנט זי) וכעלם' ז' כפוליס כטהרין, דיל' קה יירוק ליל' (ז) וכן גאנט לאסטרן כתה ייטד ווילר צער יה (ז) וכן גאנט לאסטרן כתה קה לילר זי (ז) וכעלם' ז' כפוליס וכטב' ז' וכאלט ז' כפוליס' : (לט) ומניינו רילא פס כתה זי (ז) וכעלם' ז' כפוליס וכטב' זי (ז) וכאלט ז' כפוליס' : (לט) ואבנטה : (לט) ופי' בזס ג' פאנט רילא, ריל' רילט זי (ז) וכן גאנט לאסטרן כתה קה לילר זי (ז) וכעלם' ז' כפוליס וכטב' זי (ז) וכאלט ז' כפוליס' : (לט) ומניינו רילא פס כתה זי (ז) וכעלם' ז' כפוליס וכטב' זי (ז) וכאלט ז' כפוליס' : (לט) ואבנטה : (לט) ופי' בזס ג' פאנט רילא, ריל' רילט זי (ז) וכן גאנט לאסטרן כתה קה לילר זי (ז) וכעלם' ז' כפוליס וכטב' זי (ז) וכאלט ז' כפוליס' :

ר' יב רישי

ב) יתקל' ט"ז ס"ה - בاءו יסוטע צ"ו מ"ס, וכ"כ שמו"ר ל', כ"ג י' : (בב) כ"ה ו' מ"ט, וכ"כ גמלוטס ס"כ כ"י הל תבאיין, וכ"כ ילקוב' תמקל'ב ומין תלגוס כלון: (בג) ט"ה ו' מ"ט, וכ"כ גמלוטס ס"כ כ"י: (בד) עיין תמן' פ"ג י': (בה) סקע' ב'. י"ג ז' בון) פ"ו כ"ד י"ס: (בג) ילקוב' תמקל'ב :

שיר השירים ז

ברם עין ארי: טו חנוך יפה רעה תי חנוך יפה עיניך יונים: טו חנוך
יפה דורי אף געים אפ-יערשנו רעננה: י"ז קרות בתיינו ארזום
רבש"

כופר כמו כפריס עס נדריס מ'). ועתוי כען חכלות: בכרמי עין גדי. כס מקום וקס סוח מלוי ולחות בלהה ממח'). יונה שלא להתחבר אלא עם הווון שלה: פז רעננה. דוטה בעץ רענן (ג'): יוז רחטנגן מדבריו רבותינו ז'ל (ה'): ברותים. אין לו חבר וו"א שהוא ברושים (ו'), וו"א כי רהיטנו הוא כמו ברהיטם בשקנותיהם (ברא' ל לה) (ג'), א"ב יהו ברותים כמו אבני יפה רועית. חי כיימי צוקה בצלקלוי וכוח שיש (ה'):

וכלי הפת יפה ויפה כי מעין יוניס כלומר כללה שטניות כערויס כל גופס ליריך זליקס וטמיינס נחים אין גופה לכיר בדיקת ג'). וכודוגמל זו כיון מהלמי לך על מארך וסלי הפת יפה צנמבה וכקד יפה צנממע יפה נמנעס חיטט יפה צמאנץ' כי טיען יוניס לדיקיס יט' לך סדרקון כי קוינס זז' פמקמכלת מט' בין זונס חינה מיעטמו ציזוגן למחלן נא'). אך יהולסטו חילו כל בכ' לו' נב'). וליה טשו צענגל ושור הרכך יפה צמאלקם סמאנן טנומל וכקס טקו לומת' וגוי' ייכרך חוטס מסה נג'). פרי אקלטס על קך: אט' נעים. טמברלט על פצעי' וכאליט סכינטק צטומי' וזס' קילום כל' פאי' לטלט וויל' כל קמס' ווירו' נד'): אט' ערשות רעננה. ט' נטעויתך הכה רעננה נעלצטו בצעינו ובצעותינו סקי' כולדס נקכלאה הילן פה כמו. טנומל ותקאל סנדס וגוי' נה). ואטטן קרוי מטה סנאלמו סקס מטהו קלקלמה נו). וכן סמקרט קרוי מטה צנמאל ציווך במלח סממותנו). השר צויתת ס' נח). על טאס פליין ולכין צל יקלחן: (ו') קורות בתינו ארוזם. סכם סמתקן קו' זה יט'). רהיטנו. לה ידעתי מט' נקזון קרציות הו למן נקיותים לך' ידעתי סלק' בלען מסקה טני' לטיני' צימנו כל' מדס לו' מטדים צו' ס' .

בְּלֵא אָוֹר

(ג) וכס קורוות נדרחות שמלמו זו "ל' הכני נבלמלות" : (ה) וכס קורוות נדרחות שמלמו זו "ל' הכני נבלמלות" :

ט

ח' יטנְן וַיְהִי בָּרוֹתִים : ב ' אָנָּי חֶבְצֵלָת הַשְׁרָׂן שׁוֹשָׂנָת הַעֲמִקִּים :
כְּשׁוֹשָׂנָה בֵּין הַחוֹזִים בֵּין רְעוּתִי בֵּין הַבְּנוֹת : נִתְפְּחוֹת בְּעֵci הַיּוֹרֵד
וְדוֹדֵן בֵּין הַבְּנִים בְּצַלְוָה הַמְּדֻתָּה יִשְׁבְּתִי וְפָרִי מְתוּק לְחַבִּי : ד ' הַבְּיאָנִיל
לְבִתָּה תְּיִינְן וְדִגְלָו עַל אֲהַבָּה : ה ' סְמִכְנִי בָּאֲשִׁישָׁת רְפָדָנוּ בַּתְּפִיחִים

ב א' חבלת. י"א שתו ורד (ט), ו"ז, ז' ח' חבלת. ט"מ סומס : שונשנ
עמוקים. נלה מסתגה סקליס לפי
אלרטת קמיד שלון לכ' סהמה סולט
ח' א) : (ג) בששנה בין החוחים.
זינקבי לוטס וממד' סי' עומדת גויס
למיומס: בן רועית בין הבנות.
פקטות מוטת לדוד' למיליקס לגות כמושס
וורי הלאים למיליס וסו' עומדת גלומונס:
בתפקיד. חילן כל תפומיס כקסום צין
מן דגל מהנה יהודה (במד' ב נ) (1) :
ה באישיות. כל' זוכנית מלאות יין (2) :
רפלוני. בלשן ישמעאל כתו חזקוני (3),
ו"א שיטו היציע תופחות טן רפידתו דהכ'
(למטה נ') ירעד חרוץ על טוות (איוב סא
כב) שענינו ענין הצעה (ט), והוא רחוק
דרך הרבה (ג). הקפה סקה סכל גורומיות
חצינו לפוי דלויו לו אל בה דברנו כל במלומיות

ח' פ' ע' ח'

ונכְר, אמר הוּא חַנְקָן יִפְהָ, אֲמַרְתָּ הַיּוֹא חַנְקָן יִפְהָ
דוֹדֵי, וַשׁ לַי בְּמִדְינָה עַרְשׁ (ז'), רַעֲנָנָה
יִתְנַכְּבָּר, וַוה עַנְנָן קְרוּתָה בְּתִינוֹ אֲרוּזָה:
אַנְיָן, לְכָן אַנְיָן עַתָּה בְּחַזּוֹן כְּמוֹ חַבְצָלָת
חַשְׁרוֹן וְאַיִן מְרִיחָה: בְּשׁוֹשָׁנָה, אַמְּרָבָה אָה:

הפעם השלישי

ונכון. ווגו מילויים נפוץ ח' (א). אשלל הכהר. משל על השבינה, ענתה סמכוני. עליה מגדת מהולס גולדשטי שביבה אחר שכל זה חשבות, יפה וגוויס לו גולדשטיות סלול ניקו: רפדוני. את ענתה בנסת ישראל, עוד עשה עריש פדו לריפדי סכיגומי מטבחים לרימי מז' והוא הבית בשתיכנינו לאין ישראלי, לבן אני עתה כמו חבלת שהוא בשערן, שהויא גם מישור כל אדם ושינה, ובשושנה בעמק, רגלי תרמפנה, ואני מתחודה, אמרה בינה אני אשמור אותך שלא יגע לך בשושנה בין החוחים, ענתה בנטה ישראל אם שטרכני לעולם אשב בצלך, ואני פריו שאשתטע כל מצתיו: בית הין, הוא בית ה' ייח' אור

וכ"ל נדרוֹגָן, נקרתֶה וולד, וכטהיַז סול תיַי' שוטרת נסְקָנָה, כתִּינוֹ טומנת הַמְּמֻצִּים: לודֵי וגַנוֹ: (א) פִּי נַסְכָּל שְׁמָלָן כוֹתְהַתְּנָשֵׁי כְּתוּב
מרוחַה נוֹתָה, לְמִתְרוֹת: (ב) אֲוִין נַקְרָה אַלְבָנָה צְבָאָה: (ג) אַוְן
בְּעֵלָה לְהַכְּסָה: (ד) אַוְן פִּי רַקְמָן פְּלָמוֹן, וְסָוִוָּם כְּמוֹ
בְּעֵשָׂוֹת נְמַיִּין: (ה) אַוְן קָרְוָה אַמְּלָטָה נְכָה כְּמַנְכָּג
הַלְּהָה רַק יַדְמָה מְלוֹן לְכָרִים כְּמוֹגָן בְּגַדְשָׁה:
אַגְּוָרִים, וְכַהֲהָה קְיָנוֹת הַמְּסֻמְדִים מְתוּקָהָן
סָלָנוּ מַעַט, וְעוֹתָה פָּרִי עַדְכָּמָה, וְאוֹתָה וְהָ
לְחָקוּ וְרוּחוֹ, וְמַלְכָוָה, וּמוֹקָעָן צָעִילָה יְהִוָּר טְלִיבָה

קו"ב רשי

א) קוית גב', מילוט טב' כ", מילוט ווטל, ללקוט מתפרק'ב: ב) טמו"ר פ"ז ב': ג) מאית ע"ב, ילקוט קפ"ז: ד) ונכנית פ"ב זה סמי ווכ"ה מילוט טב' כ"כ", וכ' תנומתן מה' במלבד י' המכטמ' ב' נמלר' י'; ה) ריין מנלקות מה' נסנער וננסנימיניגע עטפנידונג:

שיר השירים ב

רשות אָנוּ עַזְלָא
עֲזִירָה וְעַזְפָּנִים סְמִדֶּר גַּתְנוּ רֵיחַ קִימִי לְכִי יְדַקְּרִי רְעִיטִי יְפָתִי וְלְבִּידִי :
אָרֶץ עַת בְּזָמִיר הַגִּיעַן וְקֹלְהַתָּוּר נְשָׁמָע בְּאַרְצֵנוּ : יְהַתְּאֵנָה חַגְמָה
עֲגִיאָה וְעַזְפָּנִים תְּפִלְתָּה כְּלָמִידָה וְלְבִּידִי : בְּיַדְתָּהָנָה הַפְּטוּרָה
אָמֵן וְאָמֵן כְּלָמִידָה וְלְבִּידִי :

רשות. בראים פומד ומילן מן חלונות הרים את
טקיוי לי אקלימל רלה רליימי לת מעי נמי
נו, יד): (1) ענה. למן עניש ולבון ענק
ול רס וס באין לך כל כלום וענו קלייס טו).
אמר לי. עי מטש טו): קומי לי.
טלה אלכס מעני מליס: (2) (3) הגה
טלי עכקז קויה דרכך.
טפיו חוקף פרגוס חוקף יח). סיטומ:
(2) הנצנים נראו בארץ. קלינו ימי
חמס קסאליות מוליין פלאים וטלבי דרכיס
תמניגיס ללחותם: עד הזומר הגיע.
כטיפות נומנן זמר וקל מעיך לאנגדי דרכיס: וקול התעורר. כמטמו מאטיס וככי
יכ יט). דרכ נטומת להוות מואדריס ומלפלפין צמי יטום: (4) התאנגה חנטה
גיה. כמטומו: והגנבים סטדר. כטוגל ספרה וכטאנביס מודבליס זה מוש
יציליס כל ענכח פטמא קלייס סטדר כל ענכח לפי פטומו פטן פטכת
יאמי טמאל מלך מה לירטמו לילן הרין (5). עי הילן (6).
עמם פא): כי הנה הסתו עבר. חלט לאכט טהור טהור לגדתיס למונס מטאאל
תקתק (בב): הגשם. טטו ערלווטו כל טטו מלך וסקל לו כלמלר טמאניס ומט טקה כל
טקיי בקטנוד צמלרים גנוו עלייס וקלטו לטס מטאולה מלייס טקטו הקמליס קנעוו

1. (ח) נגף מ-ל'ן: (ט) וקלל מ-י'ך (כ) מילת עז
13 1 יקום מס:

שיר השירים ב

ברוחות אהבה אמי: ו שמאלו תחת לראיינו וימנו תחבקני:
 השבועתיכם בנות ירושלים בצלבאות או באלוות השדה אם
 תשירו זאמתעורה את דאהבה עד שתחפוץ: ח קול הדין גנדיה
 בא מדין על תחריהם מkapץ עלהגבעות: ט דומה דוד לצבאי או
 לעופר האלים היזהזה עימל אחר בתלינו משגיח מרתתכלנות מצעין
 רשי

דָּלֶל אֹרְקִינִי אַדְּרִי
 י. עיון (למיטס ה' חות רע"ב): (יל"ה) זה שירך נפטע
 קני במנג'ט מאנטוגן במלומית מולט ולחמת
 געלן כרטס מלטמאס וגס קפס טומל ניק ספת פנירית טום, (יל"ג) והאכבלן צוין
 עטוקר ספטט מון גאנט לפקפן, הדואיגן כמדאג מאנקן נלאבן, כמו צוין ע"ז
 סנטמייר סטטט מון גאנט חל, ומונטס אנטטס מילגען קאיו טום גאנט
 סנטמייר מותל מון וגאנט טאנטלה, טאנט האנטס קיר טום
 עיגוין קנטמיירות כמו צוין עילאי זיל וקאגה קאנטס (סנת)
 קאנט (ה) ופי ננטברס נצ'ט, ועיון פי' קנטמאנת לאארטמבעס, ורכ' סט, וודאנט פ' (ה' מ"ה) דונגע ארגאנט פ' מה' מוננטה גאלץ ודויגן כטקייה, ואופען כטטי רגלו: (ו'ג) ארטמו נצ'ט, ווגאנטה דו' קוינ'ו'ר' מל' צ'קיים גאנט'ל: (ו'ג) וכן נצ'י גאלץ' קאנט ייל גאנט או' גאנטו: (ו'ג) הו'ה. הקראן הנקס חרך גאנט דיק פאי פטימי
 בתמ' צ', פטם קלחת ננטקוש טפער לפיטנו ופטס ננטקיא (טמלייך יונ' גאנט יטראוק רמיה. פיאו, עיין (כלט
 מר'ו'ר' באשטי

ז) מזוק מ"ל כ"ב; ז) מארט וזעם: ח) כתמתה ק"ט ה' י"א: רגילה ל' ט"ז: יב) ומיליגו נמקש ונעגה: יב*) קלמעגן מיליג וזעם: ט) נעלין א' י"ב; י) ט' כ"מ מ"ז: לאג גמיכיכט: יג) מוחת ג"ג. פס"ד כ' סולרכט, יוקט ממקפ"ן 12 1

על יערלן ולכע נאכלת מליס עט
סמלוסס (^{בג}) : הנצנים נראו באָרֶץ . כי
מְשַׁק וּמְלָכָן מוֹכְנִים לְכָס לְכָל מְלִיכָה (^ד) .
עת הזומר הגיע . קלחט ט.udris למלא
טילס על כס (^ה) : וּקוֹל אֲתָה רֵד . קוֹל
קָטִיל פְּגָדוֹל (^ו) . דַי קוֹל כָּטוֹר קוֹל
שָׁגַע זָמָן יְלִיכָּס מְלָלִיס (^ז) : הַתְּאַנֵּה
חַנְתָּה פְּגִיה . סְגִעַת זָמָן לְלִכְרוּס
ליְקָרְבָּן טְמָנָנוּ לְהָרֵן (^ח) : וְהַגְּפִינִים
סְמָדֵר . קָלָב זָמָן נְסִיכִי קַיְן (^ט) . דַי
קְלִילִים קְבָּסָן חָנוּנוּ וְאָנוּ לְפִי מְעַטִּיס
מוֹכִיס וּכְלִימָוּ רֵית מָוֵג : קֻומִי לְבִי . כְּפִיכָּב
וּזְדִי יְתִילָמָן קֻומִי לְךָ לְקָכָל עַקְרָת
לְרוֹאֹת הנְצָנִים : קוֹל דּוֹדִי . אַמְרָה כִי דּוֹרָה מְרוֹב דְלוֹנוֹ וּמְרוֹצָצָנוֹ שְׁמָעה קוֹל רְגָנוֹ : דּוֹמָה
דוֹרִי לְאַבִי . בְּפִיחוֹת (^ז) : עַנְהָ דּוֹרִי . בְּלִי הַפְּרָשָׁה .

הפטען-השלישית
השבעתי אתכם. זה שאמרו ר' יוסל' (ג'), כי בני אפרים יצאו מטבחים קודם שהגוע החן וו' עניין שתחפוץ (ד'), ונחרנו (מל''), ועליהם כתוב ויתאבל אפרדים אביהם (דיה'') ז' כב) (אף), וענין בזכאותם מתוך שדמיהם לשבוף כך יהיו דמיכם אם תתעוררו קודם החן (לו):��י' דורי. וזה שנראה המקום בפניהם: מודרג על ההרים. על הר פוני: מן החולנות. כמו ממון שבתו השנהו (תה' ל' נ' ד') מחלוני הרקיע, כמו ראה ראייתך את עני עמי (שפטות נ' ז'): ענה דודי. שאמר לישראל ואומר אלה אתכם (שם שם ז'): כי הנה הסתמי' עבר. משל גלגולות, וענין הנשם כמו יום המעוון והוא הצarra' השהי' בה, והענין כמו יום ענן וערפל: הגאניגט. הם האדריקים של ישראל (לו): עת החמיר. שתאמר שירה: מל' היבור. שונגע תורה ישראל (טמ'): התאגה חנטה פניה. באץ' ישראל ועת להבייא

אָאוֹר תְּמִיקָה כְּקָזָן, וְתַלְגָּה יְרֻחָקָנוּ מֵת כְּקָזָן, וְתַלְגָּה גָּנוֹן כְּסָבוֹר
נֶעֱלָמָה עַד, וְעַיִן כְּמַכְרָחָה הַסְּמִינָה כְּפָלָה, דָּלָג הַטִּיבָּה
סְפָכוֹק רְגִיעָה (ה) לְלָג כְּתִיב קָסָה תְּשִׁירָה וְלָסָה
תְּמִוּגָה נְלָמָתוֹ עַל כְּפָלָה תְּבָעוֹת כְּנָגָה הַסְּפָכוֹקִים, נָסָה
לְגָה כְּתִיב נִזָּה בְּנִכְּתָבָה אֲנוֹ נְבָילָה הַפְּנִימָה עַיִ"ס, וְכָה
וְכְזִיזָה פְּגָזָה (ב'), אֲלָכָבָה תְּבָעוֹת הַלְּלוֹן מִיְּסָה, וְכָה
מְדִרְךָסָה (ב'), בְּשִׁיטָה: (ג') רְלָג מְלָה נְלָכָם עַל
נְסָס תְּיִתְהַפֵּן נְגַהְלָיָנוּ: (ד') כְּהָגָדָה פְּמָמָה,
מוֹיָה פְּגָזָה, תְּמִגָּס יְרֻחָלָמִי רִיחָה פְּגָלָם, וְכָן קוֹהָ
כְּנָאָגָנָז כְּהָן: (ה) וְכָן פִּי, (ה') וְלָג (מְלָיָה) פְּמָמָה
עַמָּה פְּגָזָה, בְּנֵי הַפְּרוּס גְּזָקִין רְנוֹיָה קָאָפָה (ה') וְכָה
כְּנָגָס, וְכָן פִּי, רְלָג, כְּהָמָה תְּבָאָגִעָת הַקְּבָה (ה')
לְבָדָקָה לְגָה, גָּהָן נְגַהְתָּה מְמָלָדָה קְוָדָשָׁה וּמְנַזְּעָן
נְסָס כְּמָלָר עַטָּה בְּנֵי הַפְּרוּס וּמְתוֹן מְמָסָה רְבָכָה:
(ו') וְכָה (מְדִרְךָסָה זְוִימָה, וְמְדִרְךָסָה כְּהָגָדָה (ב') וְכָן פִּי
רְלָג) קָס תְּשִׁירָה וְלָסָה תְּעִזָּלָה, אֲלִי (ב') בְּצִוּותָה לְכָלָבָה
תְּמִתָּה (ו'), וְרִיחָה מְבָצֵי לִיהְיָה לְכָלָר, לְזָה דָּלָמָר שְׂמָחָה
תְּצִוּותָה הַלְּלוֹן נְמָה ? ג' קָטוֹן אַתָּה, וְהַרְקָן בְּלָג גָּנוֹן
רְשִׁיָּה תְּמִיקָה כְּגָנוֹן :

שיר השירים ב

רשמי : י. יונטי בחרני הפלע בסתר, הפרנצה הראנל אט-מראנק שטמיינן אט-קורד פיקולך ערבי ופראיך ייר נואה ; טו אחווע אבו עררא

טפטנו בכורום : והגננים . ליוון הנכדים פגיל פולו פוטש יטרלה קללו בבלט ימיACPILKA לא : והגננים סמדר נתנו ריח .
הברית הדתיתן ט (לט) :

הפעם הראשונה יד בחגנו הסלע. מן חון הארץ (ישע' מ) כב (מ), שפирושו נלול הסובב על הארץ (מ), והוא הופיע (מג), או הם שני ראשי (מג), והענין אחד (מד): המדונה. כמו פעולות (מג), וכמו ונהלו המדינות (יח' לח ב). וכן תרגם אונקלזם, לא עלה במלואו (שמות ב כו) לא תיסק בדרינו, וכן בלשון ישמעאל: ערָב. כמו וערבה לה' (מלאכי ג ד) שפирושו טוב ונחמד (מו): נאה. תאוה לעיניים: טו אהוז. לשון ציוו, כמו אהבו את ה' (תה' לט בר) (מו), שהוו עברי (אווב ו כב) (מכ): אמר קוקל מג), וויעקן צבי מדוזן אל נדרט בפטיקת לב) » (יז) יונת**י** בבחגנו הסלע. זו נחלת על לומס קעה לרעה החריקת וכיגת חוויס על כס ריס וلغן מוקס נום לנויות מפי ריס וلغן קפנות מפני חיוט רעות למס קו דומין אלה טעם לונגה טבורחת מפני סך ונכנסת אנקורי גמליעס וסיס סנטס נוקט בס פכטם פלגי נחט מלהן סרי סנק. למל פלגי נחט מלהן סרי סנק. כתפין סס סקכ'ס כלמיין ה'ת מלוחן ה'ת כתפין לפטולק נמי ה'ת פונס בטמת לרס סכמיעני את, קוקל מג), וויעקן צבי מדוזן אל

מכו"ב רשי' מיניהם ב' נם ס"י ז', מלמדו ר"ע: לא) קומת כס, וכלה מ', מאימת ב' נם ז', פ"ה ס', ילקוט מתפק"ז: לך טמות י"ר: ק"ז כ"ז: לן י"ט, ניקות נם ק"ז, וכסלה לכ"ז, ניקות ע"ז מתפרק"ז, וכס סכלה גס ועת דנטוינו טהור ז' י' מיס טרפלפטען: לט) מילוט וטעם: ט) קווית, במלוט טקה"ז כ"ז: סנק ס"י: לב) עיין פסחים פ"ז, סמי' היל"פ פ"ז:

11

ה'ג

שיר השירים ג'

גַּפְשֵׁי בְּקַשְׁתָּיו וְלֹא מִצְאָתָיו : נִמְצָאָנוּ הַשְׁמְרִים הַסְּבָבִים בְּעִיר אֶת
שְׁאַהֲבָה נִפְשֵׁרְאִיתָם : רַבְעַט שֻׁבְרָתִי מֵהֶם עַד שְׁמִצְאָתִי אֶת
שְׁאַהֲבָה נִפְשֵׁרְאִיתָוּ וְלֹא אָרְפָּנוּ עַד־שְׁהַבְּיאָתָנוּ אַלְבִּית אֲפִי וְאֶל־
חֶדר חֹרְתִּי : הַשְׁבָעָתִי אֶתְכֶם בְּנוֹתִי יְרוֹשָׁלָם בְּצָבָאות אָוְבָּאָלוֹת
הַשְׂרָה אַסְתָּעָרוֹן וְאַסְתָּעָרוֹדוֹ אַתְּהָאַהֲבָה עַד שְׁתַחְפָּז : מַיְיָ אָתָּה
עַלְךָ בְּנֵי־הַפְּרָרְבָּר בְּתִימְרוֹת עַשְׁן בְּקָשָׁרָת מָרְבָּה וְלֹבֶנְגָּה מְפָלָאָבָקָת
אָבָן עֹזָרָא

סְמוּתִים בְּעַנְנִים הַרְאִינִי אֶת מְרָאֵךְ . וְה
(א) מִצְאָנוּ הַשְׁמְרִים . מִשְׁקָה וְלֹאַמְּנָן : אֶת
שְׁאַהֲבָה נִפְשֵׁרְאִיתָם . מִשְׁקָה וְלֹאַמְּנָן : אֶת
שְׁאַהֲבָה נִפְשֵׁרְאִיתָוּ . אֶת קָולָךְ (שְׁמָות יְדָא) (ב) :
שְׁוֹאָל (שְׁמָתוֹא) , אוֹ יְהִי פָּרוֹשׁוּ שְׁמָרוּ :
נְבוֹן : אָחוֹז לְנוּ שְׁוּלִים . הַמָּעָל עַד שְׁמִצְאָתִי :
אָבָקָת . טְבָנָה בְּעַיר בְּשָׁוקִים וּבְרָחֶבֶת אַבְקָתָה
רְשֵׁי :

אָבָקָת . טְבָנָה . וַיָּלֶן מִסְקָה ד . הַמְּלָח הַסְּמָךְ הַחֲלָבִים .
וְיִדְרִיךְ (קְהִלָּת הַה) (מ) : יְזָעֵד שִׁיפְחָה הַיּוֹם וְנִסְעִינִי הַצְּלָלִים סְפָדָר : טְוּ הַזְּרוּ
רְוחַ הַיּוֹם (א) : הַרְוִי בְּתָרָה , הַרְוִי נְרוֹד (ב) :
כְּפִיכָּמָל וְיְזָעֵד קְסָקָי נְפָלָעָמָס : בְּשָׁקָם (ג) : בְּשָׁקָם
כְּלֹטָר שִׁתְּפָרְדָּמָן (ג) : בְּשָׁקָם :

תְּרִנְמָה מִזְמָה (שִׁבְבָּמָן) (ד) :
אָבָן עֹזָרָא

קְטוּנָל אָסָמָט לְפָנָת לְחוּרְיוּ לְכָרְוָת לְקָעָ
יְדִיךְ (קְהִלָּת הַה) (מ) : יְזָעֵד שִׁיפְחָה . מְלָרִים מְכִיטִים לְמִתְּרָיקָס מְאָה . סְנָלָמָל
לְפָנָה מְפִיעִי תְּלָלָל (ב) : שְׁעָלִים קְטָנִים .
כְּפִיכָּמָל וְיְזָעֵד קְסָקָי נְפָלָעָמָס : בְּשָׁקָם (ג) : בְּשָׁקָם
כְּמִיס קְמַדְדוֹ קְמַלְדוֹ סְלָלָמָס (ג) :

(ט) דּוֹדִי לִי וְאָנֵי לוֹ . קוֹה כָּל נְכָיָן
וְעוֹד יוֹנְגִי הַפְּלָעָ . אָמָר לָהּ אֶת נְפָתָת
בְּכֶפֶק וְלֹא אָכְלָל לְרָאוֹת כְּמוֹ יוֹנָה
שְׁהִיא בְּחִנּוּ הַפְּלָעָ (ג) : הַרְאִינִי אֶת מְרָאֵךְ ,
מְלַמְמָה מְלָמָת : וְאָנֵי לוֹ . כָּל לְרָci מְכַמְּפִי
מְאָחָד הַחֲלִיכִים אוּ הַשְּׁפָטָנִי אֶת קָולָךְ וְאֶשְׁרָה
לְיִמְחַשְּׁאָה (ו) , עֲנָתָה הִיא וְאֶמְרָה לְגַעֲרִיה
אָחוֹז לְנוּ שְׁוּלִים , וְהָעֲנֵין לְכוּ שְׁמָרוּ אֶת
הַכְּרִים מִן הַשּׁוּלָם , בַּיְיָ רָזְחָה לְלֹן שְׁמָעָ
עַם דּוֹדִי שְׁהָוָה הַרְזָה בְּשָׁדָשִׁים , בְּעַבְרָה
הַרְיחָה וְאֶבֶב שִׁישׁ לְשָׁדָשִׁים , וְאֶתְהָ דּוֹדִי עַד
שִׁיפְחָה רְהָה הַחַם (ב) , וְיִגְדְּלוּ הַחִוִּים (ג) ,
אַגְּטָה אַגְּטָה : גַּנְטוּ הַצְּלָלִים . מְמָנוֹ גַּנְגָּל
חַמְלָאוֹן בְּמַלְגָּלִים : וְגַנְטוּ הַצְּלָלִים . זְכִוּת
בְּתָרָה (ד) , וְהָעֲנֵן כִּי לֹא אָכְלָל עַזָּה לְצָאת חִזְבָּה ,
וְהָנָה הַלְּךָ לְדִרְכּוֹ כָּאֵשֶׁר דָּבָר לָהּ , נְשָׁלָמָה הַפְּרָשָׁה :
וְקָרָא אֶתְהָ יְבָטִי בְּעַבְרָה שִׁיצָּאָה מְטָצִּים (ס) ,
וְעֲגָן בְּפָתָר הַמְּדִרְגָּה שְׁהִי יִשְׁרָאֵל
חַפְלָס כָּלְמִיס וּמְמָוָס קְלִיס סְטִוּ יְמָלָל נּוֹפִיס (א) : בְּקַשְׁתָּיו וְלֹא מִצְאָתָיו .
כִּי לֹמְדָה קְלָלָה (ב) : (ב) אַקְוֹמָה נָא וְנוּ

יְהָל אָוֹר
סָגוֹן לְרוֹן כָּו : (ב) כְּוֹמָה קְרָבָה וְלְעִירָה בְּמִינָה
וְלֹן , כָּמוֹ וְהַמִּקְתָּה , וּכְמוֹשָׁוֹמָה מְמַלְגָּל (מ) : (ב) עַיִן
קְפָחָה וְנִמְבָּחָה : (ב) מְגַלְגָּל מְמַלְגָּל מְתִימָנָה תְּבִזְבָּחָה :
וְגַמְגַמְגָל מְמַלְגָּל אַלְמָלָל , וְכָמָה עַל קְרִירָה (ב) זְעַל
הַתְּכָסָה וְאַמְלִיכִים , וְכָמָה עַל קְרִירָה (ב) זְעַל
מְמָנָה , וְכָמָה גַּמְלָה גַּמְלָה גַּמְלָה גַּמְלָה
לְכַחְכָּר יְחִיל גַּמְלָה גַּמְלָה גַּמְלָה גַּמְלָה
סְמִלָּה , וְכָמָה יְמִלָּה , וְכָמָה יְמִלָּה
מְמָנָס : (ב) טְקוֹן , וְכָמָה גַּמְרָה יְמִלָּה
לְמַמְלָה , וְכָמָה קְלָלָה , וְכָמָה כְּנִיסָּה לְכַחְכָּר עַמָּה
גַּרְחָוֹת (ג) גַּרְחָוֹת (ג) : (ב) יְוָיָּה וְתָמָר כְּנִיסָּה
וְיָנָה "יְכָוֹן טָוָק טָוָק" , וְכָמָה מְגַרְגָּשָׁן (ג) גַּרְגָּשָׁן
כְּרָבָס קְלָלִים וְגַלְגָּלִים עַלְלָה וּמְמִישָׁוּס קְלָל עַלְלָה
סְמִילָה קְרָבָס עַל טָוָק טָוָק , וְכָמָה נְגַלָּת מְגַלָּת
סְלָלָה , כָּלְאוֹ יְכוֹן טָוָק טָוָק , וְכָמָה יוֹפְטִי נְגַלָּת
מְרֻבָּבָה לְמַמְלָת צְבָנָה , מְפִיעִי אַזְוָעָת פָּתָמָה :

מְקֹדֶם בְּרָשִׁי :

מְאָה (ז) קְוֹמָת יְמִינָה (ז) : (ב) מְלָמָת יְמִינָה (ז) : (ב) מְלָמָת יְמִינָה (ז) : (ב)

שיר השירים ב ג

לְגַלְגָּל שְׁעָלִים קְמָנִים מְתָבְלִים כְּרָמִים וּכְרָמִינִים סְפָדָר : טְוּ הַזְּרוּ
? וְאָנֵי לְזָרָה בְּשָׁוֹשָׁנִים : יְזָעֵד שִׁיפְחָה הַיּוֹם וְנִסְעִינִי הַצְּלָלִים סְפָדָר
דְּמַהְלָה דְּזָדִי לְצָבִי אָוְ לְעַפְרָה הַאַלְיָם עַל־דָּדִי בְּתָרָה : גָּא עַל־
מְשָׁבָבִי בְּלִילָות בְּקַשְׁתִּי אֶת שְׁאַהֲבָה נִפְשֵׁרְאִיתָוּ וְלֹא מִצְאָתָיו :
בְּאַקְוֹמָה נָא וְאַסְטָבָה בְּעִיר בְּשָׁוקִים וּבְרָחֶבֶת אַבְקָתָה אֶת שְׁאַהֲבָה
רְשֵׁי .

טְחַחְפִּים , כָּבָה וְחַבָּלָת לְפָנָת לְחוּרְיוּ לְכָרְוָת לְקָעָ
יְדִיךְ (קְהִלָּת הַה) (מ) : יְזָעֵד שִׁיפְחָה . מְלָרִים מְכִיטִים לְמִתְּרָיקָס מְאָה . סְנָלָמָל
לְפָנָה מְפִיעִי תְּלָלָל (ב) : שְׁעָלִים קְטָנִים .
כְּפִיכָּמָל וְיְזָעֵד קְסָקָי נְפָלָעָמָס : בְּשָׁקָם (ג) : בְּשָׁקָם
כְּמִיס קְמַדְדוֹ קְמַלְדוֹ סְלָלָמָס (ג) :

(ט) דּוֹדִי לִי וְאָנֵי לוֹ . קוֹה כָּל נְכָיָן
וְעוֹד יוֹנְגִי הַפְּלָעָ . אָמָר לָהּ אֶת נְפָתָת
בְּכֶפֶק וְלֹא אָכְלָל לְרָאוֹת כְּמוֹ יוֹנָה
שְׁהִיא בְּחִנּוּ הַפְּלָעָ (ג) : הַרְאִינִי אֶת מְרָאֵךְ ,
מְלַמְמָה מְלָמָת : וְאָנֵי לוֹ . כָּל לְרָci מְכַמְּפִי
מְאָחָד הַחֲלִיכִים אוּ הַשְּׁפָטָנִי אֶת קָולָךְ וְאֶשְׁרָה
לְיִמְחַשְּׁאָה (ו) , עֲנָתָה הִיא וְאֶמְרָה לְגַעֲרִיה
אָחוֹז לְנוּ שְׁוּלִים , וְהָעֲנֵין לְכוּ שְׁמָרוּ אֶת
הַכְּרִים מִן הַשּׁוּלָם , בַּיְיָ רָזְחָה לְלֹן שְׁמָעָ
עַם דּוֹדִי שְׁהָוָה הַרְזָה בְּשָׁדָשִׁים , וְאֶתְהָ דּוֹדִי עַד
הַרְיחָה וְאֶבֶב שִׁישׁ לְשָׁדָשִׁים , וְאֶתְהָ דּוֹדִי עַד
שִׁיפְחָה רְהָה הַחַם (ב) , וְיִגְדְּלוּ הַחִוִּים (ג) ,
אַגְּטָה אַגְּטָה : גַּנְטוּ הַצְּלָלִים . מְמָנוֹ גַּנְגָּל
חַמְלָאוֹן כָּלְמִיס : וְגַנְטוּ הַצְּלָלִים . זְכִוּת
בְּתָרָה (ד) , וְהָעֲנֵן כִּי לֹא אָכְלָל עַזָּה לְצָאת חִזְבָּה ,
וְהָנָה הַלְּךָ לְדִרְכּוֹ כָּאֵשֶׁר דָּבָר לָהּ , נְשָׁלָמָה הַפְּרָשָׁה :
וְקָרָא אֶתְהָ יְבָטִי בְּעַבְרָה שִׁיצָּאָה מְטָצִּים (ס) ,
וְעֲגָן בְּפָתָר הַמְּדִרְגָּה שְׁהִי יִשְׁרָאֵל
חַפְלָס כָּלְמִיס וּמְמָוָס קְלִיס סְטִוּ יְמָלָל נּוֹפִיס (א) : בְּקַשְׁתָּיו וְלֹא
יִלְמָדוּ קְלָלָה (ב) : (ב) אַקְוֹמָה נָא וְנוּ

זְעוּזָה , כָּמוֹ וְהַמִּקְתָּה , וּכְמוֹשָׁוֹמָה מְמַלְגָּל (מ) : (ב) עַיִן
קְפָחָה וְנִמְבָּחָה : (ב) מְגַלְגָּל מְמַלְגָּל מְתִימָנָה תְּבִזְבָּחָה :
(ו) וְגַמְגַמְגָל מְמַלְגָּל סְמִינָה פְּנִיסָה כְּנָן , וְפָנָה
הַתְּכָסָה וְאַמְלִיכִים , וְכָמָה עַל קְרִירָה (ב) זְעַל
מְמָנָה , וְכָמָה גַּמְלָה גַּמְלָה גַּמְלָה גַּמְלָה
לְכַחְכָּר יְחִיל גַּמְלָה גַּמְלָה גַּמְלָה גַּמְלָה
סְמִלָּה : (ב) טְקוֹן , וְכָמָה גַּמְרָה יְמִלָּה
גַּרְחָוֹת (ג) גַּרְחָוֹת (ג) : (ב) יְוָיָּה וְתָמָר כְּנִיסָּה
וְיָנָה "יְכָוֹן טָוָק טָוָק" , וְכָמָה נְגַלָּת מְגַלָּת
כְּרָבָס קְלָלִים וְגַלְגָּלִים עַלְלָה וּמְמִישָׁוּס צְבָנָה קְלָל עַלְלָה
סְמִילָה קְרָבָס עַל טָוָק טָוָק , וְכָמָה נְגַלָּת מְגַלָּת
סְלָלָה , כָּלְאוֹ יְכוֹן טָוָק טָוָק , וְכָמָה יוֹפְטִי נְגַלָּת
מְרֻבָּבָה לְמַמְלָת צְבָנָה , מְפִיעִי אַזְוָעָת פָּתָמָה :

מְקֹדֶם בְּרָשִׁי :

מְאָה (ז) קְוֹמָת יְמִינָה (ז) : (ב) מְלָמָת יְמִינָה (ז) : (ב) מְלָמָת יְמִינָה (ז) : (ב)

מְאָה (ז) יְמִינָה (ז) : (ב) מְלָמָת יְמִינָה (ז) : (ב) מְלָמָת יְמִינָה (ז) : (ב)

שיר השירים ג

רוכל: וְתַגֵּה מִתְחָנוֹ שֶׁקְשָׁלָמָה שְׁשִׁים גְּבָרִים סְבִיבָה לְהָמְגָבֵר
ישראאל: חֲכָם אֲחוֹן תַּרְבָּמְלָמְדִי מִלחָמָה אִישׁ תַּרְבּוֹעַלְיָרְבוֹ
מִפְּחָד בְּלִילּוֹת: ט אַפְּרִיוֹן עָשָׂה לוֹ הַפְּלָקָה שֶׁלָּמָה בַּעֲצֵי הַלְּבָנוֹן:
רש"

וכוחקין לך קולך ח' : (ז) הנה ממתנו שלשלמה. ה' כל מועד וטלון קביו נטהן במלצתו : ששים גבריהם סביב לה. אקסיס רצוך סביג לך : מגבורי ישראל. מינויהו כלכון ננד ספקומיס מבן עטלייס וסיטיליס על כי סקיס ט' : (ח) מלמדיו מלחהה. מלמחטה כל תוכה¹. וכן בגאליס סטודיזים הומס קומינס ספייגות קמתקן מלומיי סדר והיתה משבעת בנות ציון שלא יערוה וכאשר שפצעה אותו, והביאתו אל בית אמא, היה בפרק רדפה הנערה דודה, ובאשר ראה אותה תחת אתרם, מי זאת עלה מן המדרבר, וטעם הנה מהו שלשלמה שישים גבריהם, כי היה שלמה המלך הוצרך לנבראים רבים שישיטרלו מתחו : מפחד בלילות. שמא יתפתה לסתום בעבר יפהה, ואיך עלתה זאת פן המדבר לבירה (ט), ועוד שלשלמה המלך כאשר לחק את השוקתו הוצרך לבנות אשלוטו (ט), ובאו היה ברוח האזרינו :

עד שמציאוני השומרים והם טשה ואחרן (ז). ומעט זטן היה שעברתי והתרדרתי מכם. והענין שללה משה והתפלל בעד ישראל: עד שהבאתיו. אל הארון (ז'י): השבעתי אתכם, אעפ"י שנכמבה השכינה עמכם לא תחולו להכנם לא רקע עד שיביע החקץ (ז'י), והם אמרו לנו ולפינו (בטחן) ייד ט' וכותבו יוכם וכירחום (שם שם מה) (ז'י): מי זהה עלה מן המדבר. בנצח ישראל שעלה מתן המדבר, ושמעה הולכת בכל הרידנות (ז'), וזה עניין מקוטרת טור, ונענו הנה מטהו שלשלמה היא ארץ ישראל שהיא היום מטהו של שלמה (ז'ו), וכן נען ששים נבורים, שישים ורבבות הם הבאים אל הארץ כאשר פקק אוטם טשה ולא לארה רבנן (ז'ז): מפחד בלילות. והוא מלומדי תלמידים ורבינו בל ושמהם כבוי טפחים שיביאו לידי גלות:

זוטר נתקהו מתקה^ב: ח ולמו ו^ל (כימות ב') כל^י עיין מאגוס: יא) מ"ה ב' יב' וב') קיימת פ"ג ילאגנ^ג מתקה^ו נמס פ"ל^ו: מתקה^ב נס לולפה: ט) קיימת פ"ג מ"ן מדת זומת: מתקה^ב נס לולפה: ט)

שיר השירים ג ד

עַמְדוּ עשה בקפת רפידתו וחב מרבבו ארנמו תוכו רצוף אהבה מבנות ירושלים: יא צאינה וראינה בנות ציון במלך שלמה בעטרת שערת הלו אמו ביום חתונתו וביום שמחת לבבו: ד יפה יפה עיטה הגד יפה עיניך יונים מבעד לצמתה שערך בעדר העזים ביי

אָבִן עֹזֶר
רְפִירָתָנוּ, הַיְצֵעַ שְׁלֹו (יְהָ): מְרֻכְבוּ
הַמְרֻכָּב הַמְסֻתִּיר הַקּוֹרוֹת מִבְּפִנֵּינוּ (יְהָ), כִּי כֵן
דָּרָךְ אֲרַמְׁתִּי הַמְלָכִים (יְהָ): רְצֹוף, יְהָ אַמְּנַנְּתָן
רְצֹפת בְּבָחָט וְשָׁש (אַסְטָר אַו) שְׁעִינְנוּ עַנְיָן
הַצָּעֵת אֲבָנִים בְּקַרְקָעָ (כְּלָל), וְיְהָ אַשְׁהָוָא בְּמַוְתָּא
שְׁרוֹתָ, מַן וּבִידָו רְצֹפה (יְשֻׁעָיָה ১). שְׁפִ'י
נְהַלְתָּ (כְּכָ), וְהָוָא הַיְשָׁר בְּעַיְנוּ כַּאֲשֶׁר
אָפְרִשְׁנוּ בְּמַקּוֹמוֹ:
אַמְּבָעֵד לְצַמְתָּךְ. מִבְּפִנֵּינוּ (יְהָ), כִּמוּ בְּעֵד
הַחַלְוִוָּן (שָׁופֵף הַבָּחָר פִּי) שְׁעֵר
הַרְבָּ (יְהָ) [אַ]: שְׁגָלְשָׂו, שְׁנַשְׁקָפְוּ וּנוֹרָאוּ (גְּ),
שְׁכָוּן מְעוּמָל גְּנוּוּנִין מְכֻלָּת וּלְוָגְמָן וּמְלָעָתָ
אַו יַתְדָּלְגָו טַן הַעַיָּן (לָ), וְיְהָ אַשְׁנְקָדוּ (גְּ),
סְפִי (יְהָ). הַמְּלָל כִּי נְמוּנִי שְׁחָל לְפִי שְׁמָנָן גְּרָנוֹת קְרָחָ הָוָא (וּקְרָא יְהָ מַ) נְלִישָׁ (יְהָ), וְהָוָא
כֵּן יוֹתָה לְתַרְבָּה לְרַבְּיָה יְהָ (בְּכָל יוֹסֵי חָלָה פְּצָמָעָת מְלָכִיךְ מְהָוָא גְּנָמָלָת שְׁטָמָלָס לוֹ הַמְּלָל לוֹ
מְאָלָל נְמָלָק סְקִימָס לוֹ בַּת יְחוּדָה וּסְמָקָה הַזְּבָדָה בְּיַמְלָאָל
סְמָעֵי בַּת וּלְחִי) (יְהָ). לְהָה מְתַבְּבָה מְד שְׁקָרְלָה קְמִי סְכָנָמָל
לְהָה וּמְתַבְּבָה מְד שְׁקָרְלָה קְמִי סְכִי שְׁקָטְצָו הָלִי עַמְּוִי וּלְחָמָמי הָלִי סְחָוִי (יְהָ).
לְכִי שְׁמָעָן בְּן יוֹתָה וּנוֹקָה עַל רְחָמָוָן וּכְיָ (בְּאָ): בַּיּוֹם חַתְּנָתוֹ. יוֹס מְמַן מְלוֹס שְׁטָמָלָוָ
לְגָס לְמָלָק וּקְבָּלוּ טָלוּ (בְּבָ): וּבְיוֹם שְׁמָחָת לְבָבוֹ. זֶה סְמִינִי לְמָלוֹחִים שְׁגָמָתָן צְוּ קְמָמָקָן
צְמָדָר (בְּגָ): (הָ) חַנְקָה רְיעָתִי. קִילְפָּן וּלְעָן וּמְעָלָוָן עַלְיוֹ קְלָבְנָמִיטָס: עַד שְׁיִפּוֹח
חַיּוֹם. שְׁחָטָה לְפִייו צִמְיָה מְפִי וּפְנִיכָס: עִינְינָי יוֹנִים. גּוֹנוֹנִיךְ וּמְלָחָטִיךְ וּדְוָגְמָטִיךְ כְּיוֹנָה
קְוָהָה שְׁרָזּוֹקָה בְּצָן זָוָגָה (אַ). וּכְסָתוּמָן חַוָּתָה לְנִינָה מְפָלָסָתָה הַלְּגָן פְּסָטָתָה יוֹלָהָ (בְּ).
כְּקָח לְתָה נְסָתָה סְכָס לְסָבָול טָלוּ וּמוֹרָהָ: מְבָעֵד לְצַמְתָּךְ שְׁעַרְךָ בְּעֶדר הַעֲזִים.
סְקָלָוָס הַזָּה דְּגָמָמָ קִילָס הַקָּה נְמָלָקָתָה לְחָמָן. מְפָלָס לְקַשְׁוִיךָ שְׁעַרְךָ נְהָה וּמְכָאִיךָ
לְלִוְכָר וּלְגָנוֹנִית כְּכָנָל עַזְזָס לְכָנָות טְוִילָוָתָן כְּכָלִיס וּפְתָעָן מְהַקִּין מְלָחָקָ וּפְדָגָנוֹל
כְּדִוְיָס לְגָסָמָה יְפָלָאָל נְכָךְ וּסְיָה מְפָלָס לְמְהַנְּמִיךָ וּמְקָכוֹמִיךָ הָקָרְקִיס זָכָר מְכִיבִּין
יְהָל אָוֹר

הפעם השלישית עמודיו רפידתו. עניינו רוב הזוחב והכטף (גנ'). וכתוב שציפו בו הזוחב וככטף (כל'): מרכבו ארוגמן. בעין ארוגמן (כל'), או הרביב טבחו (כל'): וטעם צאניה וראיניה. הוא ויקתלו אל המלך שלמה (פ"א ח' ב'): הגד יפה רועית עיניך יונים. שהוו עופדי החס באשר פירשתי בפעם הראושנה: וענין עיניך. נבאים כי בן יקרוא הוועיט חווים (כל'): וענין שערך. הח הנזירים (כל'): שעניך. הם הנברים (כל'): שפתחויך. התשווים (כל'): רקחך. הם הכהנים (כל'): רוגטו ומי מיליכת מבכימו וכותה מונגת לפטע מטבחות לרך יט). ולטמי'ן כתפליות מון טי'ן סכתרמים וככטניות: אלפת המנן ללו. כך מנגנון בטילים למולות גיגייניסס וטלטיס זכוגטי מגדים (כ'): אלטמי'. הפטות סוטמיטן בסיס חילס (כא). מון קאנזו הכתלים מלחו הקאנטים (כב).

טינן סנהדרין מהלך בדין גורו כנ"י גנווערטס הילדי בגבור הילך מלון מהר נר (בג): כל שלטי הגבורים. מליינו סכתה מלדייס נקלוייס מל טס חלייס וטעלמייס ערפנטן סנהדרין מהלך בדין גורו כנ"י גנווערטס הילדי בגבור הילך מלון מהר נר (בג):

קרני איר

עינוי מותן סמסוס : [ב'] ורק סול סמלך סתמאון דלאה נארמן גדרמתה : [ו'] וכן פ' הילך :

בנימס קירוב מל' נאולו וקילו ופצע נלי קומטן וונען) וגקלתת דקה גלוישט הנמר נא ריקות :

(ט' כ') מאה' מיל' מיל' ומיל' ויל' ויל' ויל' ויל' סטמ' סטמ' סטמ' סטמ' סטמ' :

תכל' וועבר מל' מל' מל' דע ליל' קומטן קירוב מל' סטמ' :

סיגורן וכן מיל' (ס' ד' כ' ב') ומיל' קומטן :

דער'ו וויל' גלעדי : (כ') גנט מיל' לרעה תחיתו :

דער'ו וויל' גלעדי בוקטום, כי טפַת מיל' קומטן גולדטס נאכער :

בל' קראטס ודעם עד קומו, וונדקם סמוקס הא' וויל' וויל' :

בל' קראטס, כי דורך מיל' גלעדי קומטן פאל' וויל' :

וכו' וויל' גלעדי, כי גמוקס כוכ' בלאויה קומטן דער'ו :

ונין (מ' 1) : (כ') הווא כטראטן קומטן :

גָּמְנָם, וְאֵין יָתַר יְפָה: (כז) כִּי כֹּס
מְרוֹגָן: (כח) כִּי מְרוֹגָן, רְוִיָּה הַמֶּהֶר,
כִּי מְרוֹגָן וְלֹרְמָהָס זָקֵן חֹוִי: (כט) כֹּל יְגָלָה שָׁעָרָן: (כט) וְכֹן קַמְלָיָה
יְנִיאָלָה וְעַמָּה: (כט) עֲזֵיה דַי פְּרָזָל: (כט) וְלְדָגָרִים קוֹיְגָלוֹס מְפִיכָּת
כְּחֻוִּיס לְקָוִס הַגְּנָבָאִים קַהֲלָס הַהְלָדָה: (כט) וְכֹן קַמְלָיָה
וְעַל טָהָר, וְעַל טָהָר רְמָגָן, הַכְּנָאִיס וְסָגְנָיִוס מְהֻכְּבָרִים כָּמוֹ קַרְמָוִן,
סְנָמָל וְוָגָה הַכָּלָבִּים (כט) וְכֹן פָּי רְמָגָן.

- 2 -

1. נָרְמֹן לְהַדְּמָתָה : (טו) וְגִלְעָדָה רְקֵבָה מִמְשֻׁטָּה גַּכְבָּר : (ו) כַּיְשָׂרָן לְפִילָּה הַוְתָּא : (ז) בְּלָבָל : (ח) נָעָם שָׂעָם סָעוֹמָה פְּלִיטָס יְרִיבָה : (ט) כְּלָמְלָס לְשָׁוֹסָה מִן גַּרְחָה : (י) תְּהֵרֶל צְפָתָה נְצִיּוֹן : (יא) עַיִן (מִנְּהָרָה) : (יכ) כָּבָה

לְמִנְמָן, וְאֵזֶן זֹהֶר יַפָּה: (כ) גָּמְגָדָל
עַלְיָהָן, רֹוְעִי הַלְּגָן, רֹוְעִי הַלְּוָהָס, הַמִּינְטוּרָס,
לְמִינְיָהָלָל וְיַט) צָנִיהָ דַי פְּרִיזָל: (ב) וְ
וְ(ה) וְכֵן פַי' רֶם'ג', וְעַל טָה' וְ

ונין רמי טול' ד' כ"ב טפי טס
לעת סוד'ך, ומין בפי סרלט'ע,
כע"ז ב', וכ"י רמי זיל'ס,

二

שישים ו'

שְׁנִיאָשֶׁו מַהְרָ גַּלְעֵד : כ שְׁנִיאָשֶׁו בַּעֲדָר הַקְצֹבָות שָׁעַלְוּ מַן־הַרְחַצָּה שְׁבָלָם
מִתְאִימָתָו וִשְׁבָלָה אֵין בָּהֶם : נ בְּרוּת הַשְׁנִי שְׁפָתּוֹתֵיךְ וּמִדְבָּרֶךְ נָאוֹת
רְשִׁי אֶתְבָּרָא

רחוק בעניין: ב' כעדת הכתובות. ייחדר מקרים רבים (א), כמו ומאכלו בריאה (הבקוק א טז), שענינו שהריה (ח), וענין הקצובות שיש להן מידה אחת בלבד נחכנת כל אחת כמו חברתה (ע), וכמוות וקצת אחד ("מ"א") ו כמו תואמות (ו), וו"א שיש לפני כל אחת פלאותם (ט) : ג' ומדברך. כמו דיבורך (יז) בבלח הרמן (יג), ויהרוכ שஹ ציע הרמן האדורם (יד), וו"מ אותן מילשון פלח דבלה (ש"א ל יב) שהוא לשון ביקוע

וְקוֹיָה אֲצַכָּלָה וְסִקְטוּרִיס וְנוֹגֶן יַמְקֵן לְפָלָט לְמַתְךָ לְפָנָן לוּמוֹת שְׁמַדְתָּם קְהִתָּץ מַעֲשָׂת קָרְבָּן גַּעַבְנָס
סְמָחָכָ טִיה לְהַלְלָה לְכִיּוֹת דְּגֻמָּת כְּסִילָה נְסִמָּתָה כְּסִילָה לְפָנָול כְּסִילָה נְקִבָּה כְּסִילָה פְּשָׁוָלָה
בְּזַוְּנָה זַוְּנָה זַוְּנָה צְבָתָה כְּסִטָּה וּנוֹמָנָה לְנִקְבָּה סִיחָה מְוֹדָגָת כְּמוֹ מְגָה מְדָבָה
וְסִקְמָה וְנוֹגָן כְּמוֹ מִיּוֹן צְבָתָה כְּסִיחָה רְפָה עַל כְּרָמָקָה חָהָה בְּמִקְוָס
וְנוֹכָל שָׁוָלָת צְבָתָה בְּצַבְכָּו וְמִיּוֹן צְבָתָה נְמַקָּן צְבָתָה רְפָה עַל כְּרָמָקָה
פִּי וְיוֹאָה צְסָס הַקִּינְוֹר לְמַתְךָ סְמָחָה וְנוֹמָנָה סְמָחָה כְּמַתְךָ הַקִּינְוֹר לְמַתְךָ
מְבָקָה לְמוֹרָל שְׁפָחָתוֹ שְׁפָחָתוֹ וְנוֹמָנָה לְמַתְךָ טְרִוָּתָה טְרִוָּתָה וְנוֹמָנָה לְמַתְךָ
לְמַתְךָ יְמַתְּךָ : שְׁגַלְשָׁאוֹ . צְקִקְלָיא גַּבְעָה מְטוֹרָגָס גַּלְעָךְ כְּשָׁקְבָּלָמוֹת יְוֹרָדוֹת מִן הַכֶּרֶב
קְרָמָה וּמְמוֹלָט מְסָס : (3) שְׁנִיךְ בְּעַדר הַקְּצָבוֹת וּגּוֹן . הַקְּרִילָט זָהָב צְלָטָן כְּיִלְלָה
שְׁנִיךְ דְּקִוָת וּלְגִוָתָם וּמְלוֹוָת עַל סְדוּרָן כְּלָמָר וּמְדָר טַדָּר כְּלָמָלִיס אַכְּרוּוֹת
וּמְלִין גַּמְצָרוֹת לְרוּשָׁה חַסָּס וְסְגָנוֹן לְזִיכָר בְּלָמְרָן שְׁמוּטָן לְהַלְלָן כְּלָמִילָת
לְדִיקָן צְלָמָה יְמַלְלָקָה לְמַלְלָה וּוּחוֹמָן הַזָּס מִיּוֹס לְלַזְזָס : שְׁבָולָם מַתְאִימָות . נְכוֹן
לְזָנוֹן מְתָסָס צְבָקָר (2) . כְּלָמָר פְּמִמְמוֹת . הַגְּמָרִילִיךְ בְּלָמְפָ"ח (3) : וּשְׁבָלָה . צָס
לְזָנוֹן צְסָס וּנְמָהָר כְּדוֹגָנָה כְּזוֹ עַל צָס גְּבוּרָה יְטָהָרָה כְּכָלָמִיטָס וּחוֹלְקָיס
כְּבִינָותָם וְהַרְיָה כְּסָס מְתָרְחָקָן מַן קְגָזָן צָלָל יְטָהָרָה וּמַן קְעִילָוֹת צָלָל וּנוֹהָמָר
קְלִילָם וְזָהָב עַל טְלִיסָס טַפָּל הַלְּבָב חַיָּשׁ צְלָבָה עַל מְדִין בְּלָמָה
עַל גַּמְרִיוֹת צְנָהָמָל וְנוֹגֶן נְפָקָד מִמְנוֹ הַיְשָׁה (1) . וְהַקְּרִילָט
עַל הַגְּנָל לְהַמְּגָל מְהַלְלָה צְבָתָה וְיִקְרָהָה כְּלָל הַמְּמַד הַמְּדָבָה
לְהַלְלָזָר כְּכָנָן וְנוֹגֶן וְנוֹגֶן כְּבָרִיאָה הַתְּמִימָה מְהַלְלָה צְבָתָה
שְׁפָתָוֹתִיךְ . נְחוֹת לְכַבְּנִית וּלְמָמוֹר כְּבַתְחַתָּס כְּמוֹ . צְעַדְעָזָן
לְסָה הַתְּקִוָת מְוֹת קְצִיָּה וְנוֹגֶן יְאָא . וּמְמָלוֹו כְּבַתְחַתָּס : וּמְדָבָרָךְ . לְבָוּרָךְ וּכְיִי
כְּמִנְכָּרִיס בָּרָהָלְלָה אַלְלָהָלְלָה (2) : רַקְתָּךְ
יבָּאָרֶר

וְזֶה סָכַל פִּשְׁלַמֵּךְ מִלְחָמִת סִלְמֹוֶה
לְכַדְקָה מִנְגָּדָה צִיָּה (א) עַתָּה לְבַתְּחִנִּי. לְקַחַת
לְבַיִּר (ב) : עַנְקָה. מִינִי חֲלִי קְשׁוּרִים עַל
הַצִּיאָר, וּכְמוֹהוּ, וּעֲנָקִים לְגַנְרוֹתִיךְ (טְשָׁלִי)
מִקְשָׁטוּרִיךְ וְמִנוּמָתִיךְ מִלְפַי וְכַיְלָמָךְ לְרַחַךְ
בְּגָבוֹן וּבְרָמוֹן דְּרָבְנוֹן תְּרָבוֹת מִפְּנֵיכֶם

ומלמן סכ"ו מפניות חריגות סתונות בוגר. דבר מה כל מה שאלך לך נגיד לו פונך כל מה לך יטלה וקמו ת'ומניש ובכדון מסקה מורי למגע לך). וכל הפסカル עינמלה זו מין כס סגדול מתהו לכט הכל סכל לד). וככגלוות נקבות ומגינות כס סופיס מקס ולולין גובל לך הום ואני לא הלחתי כי אם אל הר אמרת לי שאלך אל הריו בתה עד שיופוח היום יפה, התעטם כל מה שאמרת רטור: כלך יפה, ומום אין לך, לבן אני יפה הוא בעני, ומום אין לך, לבן אני מלכני כליה בואי עמי תראי טראש אמנה, זהה הר טקס האריות וההנרים (ט), והענין ברוח מהדבר וטאות המקומות כי הם במכנה, ובויא עמי כי לא אוכל להפריד מעמק, כי לבבנני ולא נשאר לי לב (ט):

השכינה אני לאך לו אל הר המורה שהוא בית ח', כי שם נבנה הבית, וזה העין מפורש במסרים דבריו הימים, ובן שלמה את הבית בהר המורה אשר ראה לדוד אביו (מכ), והענין אני אשכ בהר המורה (מנ): עד שיפוחו הוא. עד שתשתנה הרוח, והטמן כל זטן ישירהל מצווים אשכ ברכבה, על כן אמר כל' יפה שהוו ישראל מלך בימי שלמה צדיקים: אני מלכון. שבאים לרגלים מכל מקום נס מעבר לירדן שיש שניר (מל), ועוד כי שהיה בארץ הפלחים הנמשלים לאירוע ולנמרות היו הוי הכל באים: לבתני. אחד שאטר כל' יפה, אמר עתה לבתני באחת ענק מצורוניך, זה שבט יהודה שהלאך אחריו השכינה, ברונו זיהו י-ל אוּבָר.

בגנום מה שBIT'ה (במ' ג' ו י') ובדבר המורים שBIT'ה שBIT'ה נדרך לדוד קא'יקו" (בדא'ג' ב ג') (מג' סמס'ה נתקדך : (מד' לי אינן סומ' מעדכ' לרדו' :

20

תגמומה מ' בחלק י' תגמומה י' בחלק י' : (ב') קיט פ"ר מיל זונע : (ג') מכומם ב' בחלק י' :

תצלפות אלה חטף תלוי עלי בלב שלטי הגבורים: ה שני שרי
בשני עפרים תאומי צביה הרעים בשושנים: עד שיפוח חיים ונכו
הצללים אלה לי אלחר הפוד ואל-גבעת הקבונה: כלך יפה
ריבית ומומ אין בה: ה אתי מלכנו בלה אתי מלכנו תבוא תשרי

הפעם הראשונה
אבן עוזר א' (ק) שני שדריך: פמג'יקיס לומך ז'

ד לתפלויות. י"א להלlot פיות שהם מפס וארון כה) : בשני עפרים חרבות (לכ) [ג], וו"א כי תיאומי צביה. לך נס ליטאות יולדת תי"ז נומת, וחסר אל"ף והוא טן מלפני מהלמייסך טניאס קויס קוקוליס וכברחות ארץ (איוב לה יא) (לט), זמתקדים אמרו אין לו דותה : שלטי. מני הנסך (לכ), ובן החלשים (דר"ב בן י) עניינו תחומי נס סקס מכוונות גendas בטו טניות : ח התשרי. כמו אשדרנו ולא לחמת והמשך לזרות טל זו וממשך טל או מכוון לדוכן לנגד לדוכן. הנסי ננד לג' מרלא שהרומה ממטע ה' כל מנות כל הקכ"ה. לג' י'יש לך ננד לג' תנתק'ה שאונס חמל פרודת קרכיבים לך. חכסה קמנחפת מחת ליטא מקם ה' וריס. לג' ה' ננד ננד לג' מגנו שאונכ' סופו ליבצע נפקה. נבד ננד לג' תענש. כסחאלל חמת קנטת מעיד שקר נטורלו לומר טלה' צבת בקנת ברכישת. נבד ננד לג' פחמו שסתומל סופו לאולר בן טמקלן הוועו ומבדל לוי טליו ה'ציו : הארועים. ה' האנס בזטטיס ומדליך' מוטס' נדרכ' גומח וטרא : (ט) עד שיפוחם היום. על קתפקט קחמה : וגנו הצללים. קוו' עט טב' ווועס סיוס או' הייל ווועט עריכ' עלי' : היום. סוו' קצמת ווועס לרווע סיוס (ט). וכן כי בס' סיוס כל בועל כתנוו (כח). ומיטפוח סיוס לך' לי' זכל גמוריה בנית טולמיים (כ"ג). כלווע מתחמלו או' לפני לאולל חמת קדרי ולענוך מלחת בימי חפי ופאנם הסתלק מעיליכס ווועט מסכן סוו' ווובטל לי' נאכ' קמளיס בזית טולמיים וטס : (ט) כלך יפה רעני' ווועט אין בך. ווילא קפ כל קרגונטך : (ט) את' מלבענן בלה. וכטאפעז זס האני חגנו כי חי' מגלה עמיכס כט : את' מלבענן התבואי. וכטאפעז זס ענן חגלה חי' להאכ' עמיכס ווועק כל ימי חגלה גלטך לי' לך' וועל כן כתפ' האני מלבענן מבעו' כטהגנו מלבענן זס האני ה'כ'ו' וויל' כתפ' זלבענן ה'כ'ו' לומר מכתעת יוניכס מכחן עד קעט ביז'תיכס כל'ן חי' עוניכס כל' האל מ'לו' ומכחו' (ט) : תשורי מראש אמנה. בקבי' ה' נדמיך מסמכל' ותתנווני יהל אור ברבו איבר

אור יהל

עַמּוֹד לְשׁוֹר רַשְׁיָּה

באות) מופיע פ' זעיר בפ' ס' כ' י' מלחת וועל, ילקוט תנמ"ס נקונן שמאכני יתניי כב' ב' מכילם יתנו ילקוט ס' :

שיר השירים ה

תִּפְתַּחֲתֵי אַיִבָּכה אֶלְבְּשָׁנָה רְחַצְתִּי אֶת־רְגֵלִי אַיִבָּכה אַטְנָפָם :
דוֹדִי שָׁלָח יְדוֹ מִן הַחוֹר וְמַעַי הַמּוֹעֵל : קַמְתִּי אַנְיָ לְפָתָח לְדוֹדִי
דוֹי נְטֻפָּמָר וְאַצְבָּעָתִי מָוֹר עַבְרָ עַל בְּפֹתָה הַמְּנוּעָל : וְ פָתָח
נוּ לְדוֹדִי וְדוֹדִי חַמֵּק עַבְרָ נְפָשִׁי יֵצֵא בְּדָבָרָו בְּקַשְׁתִּיהָו וְלָא
צָאתֵיהוּ כְּרָאַתָּיו וְלָא עֲנֵנִי : מְצָאַנִּי הַשְׁמָרִים הַסְּבָבִים בְּעִיר הַכּוֹנִי
אַבְןָ עַזְרָא רְשֵׁי

למנס' ו' ב' : יר') יומני נ' קח: בטו בלהם לירג ל' מ' קאנט ננולוינ' מלך נונאגט (נוֹנוֹנָגַט) : טן דס' ב' כ' מ' ר' : יין) ור' ייד' ב' : יה' מא' ג' ג' כ' :

כטני'

קונ"ב רשי

שיר השירים ה

תְּתִי רַפֵּסִי לִילָה : נ פְּשַׁטְתִּי
רִישׁוֹ

הַר בְּנֵי עֹזָר אֶבֶן

אבן עורה – פתמי מותכו הוגדר כנ-כטבֵל חיקם על בטיבא רוח תימן, ויפויו שניהם בניו ווילו בשטמו (סט), וכך דודו אל הגן שלו ואחר בן יבא, אמר באתי לנני ואראתי מורי, והענין שבשבוע אני מבל טוב, ולוא ייחר לי כי אט רבוטך, ועוד אל תעהורי כי ריעי שם הרועים וכטבֵל צב מליך מעון כלכות ומיטוס סכל וגנאי צב מליך מעון כלכות ומיטוס סכל – היגייניה.

הפעם השלישי
גנול. בתוליתיהם צנעות (עג): ופרדס
רומנים עם עצי בשים. הם שנים עשר
בנדד השבטים (עכ): ועינן מעין ננים. על
גשי הטעילה (עג): עיריו צפון ובואו תימן.
באח דח צפונית (עכ), וזה עד שיפוח
חוות (עט), והחיה בן שהם ישראל, והפליה
בשבמי לארץ, ברח דוד אל ננו השכינה
שלטה לשימים בעניין אלך ואשובה אל טקומי
(חושע ה טו) (עט), ונניין ואכל פרי מדני,
לא אקריב עילות עז, בעניין אשר חלב
זבחיהם יאכלו (דבר' לב לח) (עט), אמරה
שכינה באתי לנני (עמ), ואין לי צורך (עט).
ל' קובלנו להנור למלהם נסחים וגוי יב'

מקו"ב רשי

גמיטה ג) יבrios ל'ב ב') : יא) סמ"ל נמקהן : יב) יימ"י מ"ל י"ס :
 10

רשות **רבנן בחר בארכזים** : ט. ה' ממתלים וכלו מתחדים
אבן עוזא

תירוש (יהו א טז) (קמ): מעין, היא האפירה האנט-zA-ה שוש בה תמית מוכבב נקבצים (קמ): שוקו, הגן הגן שטמנו נברא העילם (קמ): עיין יש. שיער ל' שיש קצית (קמ): ארני פו, הח הארין בעין, על מה אדרינה הפטבי (איוב לה:) (קמ): ומראותו בלבנון, הענן שיש בלבנון עציין מפער לחט אצל בני אדם, כי שדאה אחד מה יהטיב שאין כמותו, ולא ילך בו לא מעת בלבנון. יומצא יותר מופלא ונכבד טמיין, כן פעשה הטקים (קמ): בחור בארץ, שהיה עידן (קמ), כי חדיות לבקרים הרבה יכלו (קמ): אמתנות (קמ): סלמי צין פה טיס: (טז) חבו ז דורי זה דמות דע ועל כל מלה זי למסתמו. וכדו גומל כלפי קב"ה כך דורי זה ולכון לאבדין טוועתי למ' ולכון להה כסיע נריה כוון מאורה קולותם עצבעו למפטט לגוטס כתגע הייד זענער הס כעמל נקי ט). ואחרוס לייפט לאלו מא). כתען סגולת מודע להוס סרך מב): דגנול מרובה. פרגה ות מוקפין הווטו מג): ראשן כרכס

החלם לכריו קפּרְיָקָן נַכְּלָס פֹּו זֶקְן נַכְּלָס פֹּו זֶקְן
הוֹמֵל פְּתַח דִּבְרֵיךְ יְהִיל מַדְּ). פְּתַח אֲנֵגְיָה קְלָטְרָקְס קְלָטְרָקְס מַחְלָא בְּמַעְפָּט מַלְוָה יְהִיל נָוָה
וְאַחֲד קְדַבְּרָה עַלְיָקָס גְּנוּרְוָמוֹ: קְוּזְצָטוֹזִי תְּלִתְלִיסִים. עַל כֵּל קְזָן וְקְזָן פִּילְיָס קְלָטְרָקְס
תְּמַהָּה; שְׁחוֹרוֹת בְּעוֹרְבָּה. עַל קְסָס צְטִיכָה קְטֻוָּה לְפִנְיוֹ אַחֲסְמָולָה עַל גְּנוּיָה
וְמוֹ). דָּבָר אַחֲד קְוּוּלָּמוֹ תְּלִתְלִיס נְכְנָלָה עַל קִיטָּס נְכָהָה כְּנָמָר גְּלָמִישׂ פֹּו).
וּכְוּנוֹנִים עַל אֲפִיקְיָה מִבָּה. כְּיוֹנוֹס שְׁעִינְיָס יוּפּוֹת הָל הָלְוָוְתִּיקָס קְדַבְּרָה עַל
וּוֹיָם וְכַמְּיָה מְלָכָרוֹת קְסָס מוֹלָהָי סְפּוֹרָה קְמָקוֹלִיס לְמַיִּיס: רְוֹחָצָות בְּחַלְבָּה. צְקָנָן יוּפּוֹת
כְּפָעָן נְכָרָרוֹת דִּין נְהַמְּיָתוֹ נְהַדְּיָיק לְדִיקָה נָתָה לוֹ כְּלָדְקָתוֹ וּלְגַנְשִׁיעָתָה רְצָע
לְתָתָה דְּדַכְּוָה (וְמוֹחָה): יוּשָׁבָות עַל מְלָאת. עַל מְלָהָתָה כָּל טוֹלָס מְקֻומָּטוֹת כָּלְקָהָרָן יוּפּוֹת טְוּזִיס
סְמִתָּה): פְּסָופָת. דָּבָר הָחָר חַלְמִידִי חַלְמִיס סְפּוֹקְדוֹקְס בְּרוֹקְס קְוָה וּוֹתָנָס עַיִּינִיס לְהַלְּיָה
לְקָס קְשִׁיעִינִיס מְהַלְּיִים צְהָדָס נָ). כְּיוֹנוֹס גְּנוּדָלִים מְזַונְקָן לְזַובָּקָן לְקָדָס קְרָבָּס
לְקָס מְמַלְּקָהָוָה כָּל פְּלוּנִי חַסְסָן נְבִית הַמְּדָרָקָט כָּל פְּלוּנִי חַסְסָן לְדַקְּקָה טְעִמִּי תּוֹלָה: עַל
קְפִּיקִי מִים. עַל כָּמִי מְלָכָרוֹת קָסָס מוֹלָהָי מַיִּיס כָּל פְּלוּנִי חַסְסָן לְדַקְּקָה טְעִמִּי תּוֹלָה.
כְּבִיסָּס סְמִילָּה וּסְטוּמוֹתָה נָא): יוּשָׁבָות עַל מְלָאת. מְיוֹצָקִים דָּבָרִים עַל הוֹפִּיקָּס
הַיְּהָוָה. רְיָה עַיִּינוֹ עַמְּיוֹנוֹ פְּרַקְזָה כָּל מְוָהָה וּסְלָכוֹת וּמְמִינּוֹת כְּיוֹנוֹס קָסָס נְהִיס
הַקְּפִּיקִי מִיסָּס גְּנִתִּי מְלָכָרוֹת רְוָמָלָת בְּמַלְכָד מְלָחָמָות כְּחַלְבָּה כָּמוֹ סְפּוֹלְטָמִי: לְחוֹו. דָּבָרִים
סְפִּיָּה קְלָהָה לְקָס פְּנִיס מְסִכּוֹת וּסְתִוקָּמִים: שְׁפָרְזָרוֹו שְׁוֹשָׁנִים: דָּבָרִים קְלָדָבָּה
כָּל מְוֹעֵד קָסָס לְרוּיָה וּלְכָפְרָה וּלְיִיחָה וּבָבָה מְעַלְתָּה וּהְבָסָס וּמְמַחְתָּה וּמְעוֹלָה וּצְלָמִיס:

אור יהל
 קורות כס מעלה מטה, לפניו ולחדריו, ומכל
 עבריו: (קנ) כי הן אלה גן מעודס וגה מדיניות
 ועוממת רך כבש קהיר אמקרים, אך מי עכבר
 כל זה? (הגד) ואכל היה קבר יטמיך יותר, מילא יותר
 כי רכו גפלתוינו ומעוריו: (קג) שורה פועת קיימים:
 במו הדרן: (קג) טמלים קיימים: (קד) והם
 ברכות המן: (קג) וסוחה (הייס ג' בג) וכס רבנן
 ר' נבריה קנות מעלה כספלו: (קמ) וככ
 מונ' ב'

מק'ב ר' דמייה זו ט', ועיין מורה ט"ט כ"ז מכיל תח בטלם, מפה מה שאלת סדרות כת"י קומייה
 (מורה ט"ט ס"ב: ט' מורה וט' לוגיקת ט"ב: ט' מב: טג' עיין מורה ט"ט כ"ז כ"ז: מ"ד תס' י"ז):
 מה' קווית ט"ק: מ"ז קווית ט"ק י"ז: מ"ח עיין מורה ט"ט כ"ז י"ז שאלות המכוננת לה' תח'ו ט' מ"ז, נ"כ פ' ג' י"ב:
 עיין מורה ט"ט כ"ל ג' י"ז: מ"ח עיין מורה ט"ט כ"ז כ"ז: מ"ט מורה ט"ט כ"ז כ"ז, ועיין פ' ס"מ' ג' כ"ז: מ"ג מורה ט"ט כ"ז
 ג' י"ז: נ"ג מורה ט"ט כ"ז כ"ז:

אָבוֹ עֹזֶרֶא

אבן עוזרא מקושט ומתקומם בספלייס לבן ותמגולף לח'aben yekira, cam torishish shem vishape (shem shel b) (kleg), v'ay shahia bein haeshemim (kleg): l'matnanim v'otmekam: (mo). shokon. meuy, batno (kleg): u'sha. cali ushiyah meshen chayil shehao liban, v'nakra u'sha be'ubor shehao zch (kleg), camo shmano u'sha (romi) ha'ch (kleg): mulpet. camo v'vatalaf (yonah) ha'ch (kleg): sfeirim. aben yekira adrotah v'vora (kleg): shem shel halbon chalab v'shelg (kleg), v'tsum ha'mefresh (kleg), v'cmushah libnata d z) bi (kleg), cabr moshel halbon chalab v'shelg (kleg), v'vora (kleg), v'vora ha'mefrid (shmot cdr i) man libn, ci ain pirosho alaa man kh' l'd libnai (yehi d a) (kleg), v'vora ulio cmushah, pi mah unin cmu'sha um halbon, pi hih lo l'omr cmaraah libnata (kleg): man shish. abeni shish (kleg), v'mashkal u'sh (ayob t) v'ui'sh (shem lach lab) (kleg):

טו ש. אבני שושן (קלו), אנטקיה, מגדלה, הרים, קרמיה, ירושלים, גדרון, רומי
לחייו. זקנו: מגדלה. הם כמו מגדלות סכבות לחיוו (קלו): מלאים בתרשי'ש. רמו
לשער שעיל ודייו (קלו): מעוי עשת שנ, חגור פתינו (קלו), אבל מעוי חגורים כי איןנו
ערום (קלו): אדני פז, רנלוואצבעוותיו (קלו): מראהו לבנגן. שהוא נחטף לטראה (קלו):
הפעם השלי'ש
ראשו כרם פז. הוא כסא הכבוד (קלו): שחורות בעורב. עניין ישת חזק טרנו
סביבתו סכתי (תה' יוח יב) (קמ): עניין. עניין בכל מקום עניין ה' (טשל' טו
נ') (קמ): רחצאות בחלב. עניין טהור עיננס רחצאות ברע (חבקוק א' ג') (קמ): לחיו. הם
שרוי הפעמים (קלו): שפהנותיו. הם הטלאיכם השלווחים לבני אדם כמו נבריאל (קמ):
יבו ולילוי זהב. הם האופנים (קמ), ענן בתריש ענן מראה האופנים ומעשיהם בעין

שיר השירים ז'

שָׁגֵלֶשׁ מִן־הַגְּלֹעַד : וְשָׁנִיקָּה בְּעֵדֶר הַרְחָלִים שְׁעָלָיו מִן־הַרְחָצָה שְׁבָלָבָה מִתְאִימָוֹת וְשִׁבְלָה אֵין בָּהֶם : וּבְפִלְחָה חֲרֵטָן רְקַתָּה מִבְּעֵד לְצַמְתָּה : חַשְׁשִׁים תְּמַתָּה מִלְכָוֹת וְשִׁמְנוֹם פִּילְגְּשִׁים וְעַלְמוֹת אֵין מִסְפָּר : ט אֶחָת הִיא יָנִיטִי תִּמְתִּי אֶתְתָּה הִיא לְאַמְתָּה בְּרָה הִיא לְיַוְלָדָתָה רְאָה בְּנֹת וַיַּאֲשָׂרָה מִלְכָוֹת וּפִילְגְּשִׁים וַיַּהַלְלוּתָה : יְמִירָאתָה הַנְּשָׁלָפָה בְּמוֹזָעָרָה

אבן עוזרא רשי"

יְתָה בְּלִבְנָה בְּלָה בְּחַמְתָּה אִמְתָּה בְּנְדָגְלָות : יְאַלְגָּנָת אָגָּנוּ יְרָדָתִי קְרָאֹת בְּאַבִּי חַנְתָּל לְרָאוֹת הַפְּרָחָה הַגְּפָנִים הַגְּנָזָרִים : יְבָא יְדָעָתִי נְפָשִׁי שְׁמָתוֹנִי מְרָבְבָות עַמִּי נְדִיבָה : יְאַשְׁׁבוּי שְׁבוּי הַשּׁוֹלְמִית שְׁבָבִי שְׁבוּי וְנְחוּה בְּדָק מְהֻתָּהוּ בְּשֻׁלְמִית הַפְּתָנִים : יְבָא מְהֻזְבָּה אַבְנָן עֲרוֹא רשי".

הפעם הראשונה
יא אגנו ירדרתי. עוד וס מדרכי סלינה סנס
באלט. שערך. שהו בביות שני נירויים (קעט): טביך כולם לטובך: בעדר הרחלים.
באלט. כמו בפרי הנהל (קעט): טביך כלה להמתה קולטה קולטה יין). למלה
באלט הנחל. מה הלחומת מושם טובים
שניר. נברורים (קעט): רתקך. כהנים (קעט): הרחלה הטהה קולטה קולטה
באלט הנחל. מה הלחומת מושם טובים
ששימים המה. מפרשים החזיאו מספר שעשו למכלט יין). צבלים לקלון קליניה למכלוטות
ושותוניות בני נח ובני אברהם עם בני עשו למכלט יין). שאין קליניה למכלוטות עולקה לתוכה
בן בנו (קעט): וועלמות אין מספר. אחד גצל סרקייס נמלטו לכלזיס טהן צאס
לחם יוחוס (קעט): אחת היא. כמו נוי אחד גצל סרקייס נמלטו לכלזיס טהן צאס
בארץ (ש"ב נון) (קעט): א' השולמית. שהיא מן שלם היה
הכלס ווילאי לrico ט). צלי קטולא טק עטלא יטמעל ובינו מלטה עטער ונכינוי
באלט צני יעקב קלים נטלה צני עטקו טק מטלה צלי טים קלי טקס וטס פהמאל
ה' מוס תנען קסילו החקה. אלבאלס מן פמין: ושםונים פילנשימים. נם ובינו על
הכלס ט). כל תלות יולאי סטיגז טמאלס וככס טמאלס טק אלבאלס צני המלך
יתירות בגולן על סטיגזים כך קו אלבאלס טמאלס גודלום ויליאס צמאניקות
על כל אלבאל טרלה סגנאלס סט מיליס סטימה פילנט פילנט
לעכו ולומר אל עמוק צה וגו' יון). קטו כולם בטליה חמת וטמלטו את אלבאלס עלייטס:
ועלמות אין מספר. למקומות סרגדס נאלקן כל אלה: ט) אחת היא יונתא.
ה' מיטטה. לכטינטס סרגדס מחלוקה גבאי מלך טלטס עט מלכה וטלטס
ונמלוט חמת קיימת נגנחתה לי לוגס מהה סטימה תמיימת נט עס בן זוגה: אחת היא
לאמה. לכטינטס סרגדס מחלוקה גבאי מלך טלטס עט מלכה וטלטס
ונמלוט חמת קיימת נגנחתה לי לוגס מהה סטימה תמיימת נט עס בן זוגה: אחת היא
ויליאס יונתא. עט מלך טלטס עט מלכה וטלטס
לעכו ולומר אל דל סכני סגה ט). גנווצי יוס כר). רצוי עט כה: נפש ישםתני.
ה' מיטטה: ברה היא ליוולדתה. יעקב לרה לוגס מטס טלימה כליה פסול וסודה וקילם
למוקס ייח). קלטמל וויקטמו יטלהל על רהק קמטס: ראה בנות. את יטלהל
גנולטה: ויאשרוה. ומזה קו קילומן: ט) מי זאת הנישקפה. עליינו. מוקוס הגזקה
לעכו ולומר אל דל סכני סגה ט). גנווצי יוס כר). רצוי עט כה: נפש ישםתני.
ה' מיטטה: סטוקפה כך קית מקדים נבואה מכל הרים וטלוטות ט).
לעכו ולומר אל דל סכני סגה ט). גנווצי יוס כר). רצוי עט כה: נפש ישםתני.
מפטט כך קו יטלהל גבאי סי מטהה לא זלודל פחת יטלה וליה מלך וקיי מטוטדים פרטם
ולוין ולומר כך גלחות ביצה חמונאי וגנובו מליכים: אוומה בנדגולות. לויום גנובליס
בנדגולות כל מליכים כל וקרכוט ברוך טה מקלם את כטט יטלהל יפה לה רעמי
קרני אור יהל אור

הטוטסמו זו נון וויס, וס מזאלת, מזין קילס סרגדס טעליגין כי מטלהק סטוקפה למלגה: (קעט) עיין ט'
סראב מילוי בלבוביס (ל"ז) ועינו דבטי נאנן מט טביכר ט' ון פ' רטטו טעדיה טס, כי מטלהק
בזס, וכמדורס טס ל"ז "לטלהק בצעטט": סט זטני נא קס נגייע עט ציטרל, זלטי מטמאין
בכת קול: (קעט) פנורו מלגה שערטס: (קעט) כט נגנור חורק שיזו כמ"ש ווירקון צן (ליבקה ב' טז) (קעט)
הכטינטס חמוניס ליאן עט המה: (קעט) עיין רט"ז, ווילמי"ן ורט, כי הילופס טס ל"ב, זלטי
המרי י"ט, וטיטו. ויקטמו יטלהל עט, זין גבל עט, ועס גלטס ורטהל פ"ה,
ולכי פטעה נמנט נחאופס, וביבי נאנן טיטה מטור כפ', רט", נטהרו פ', עמי מטפל קיט
לען כי סלמה לקה הילג נטס, וביבי נאנן טיטה מטור כפ', רט", נטהרו פ', עמי כטט יטלהל ופי'

מק"ב רשי"

יב) חיין פערומלטומוכ: יג) מזעם וטמ: יד) ממליט: יז) בילו י"ר י"ו: יח) מזעם פ"ו: יט) בילו מ"ז ל"ט:
זוטה קלמי נפערומוכ וביבקוט סמכיי יטפי: יג) חיין קיינטן ס"ט ל', סיכר פ"ז מ', וממיס ל"ז ב',
סמי לפסגוניס: טו) מלט וטמ: טז) מילט וטמ. 2

סמי לפסגוניס: טו) מלט וטמ: טז) מילט וטמ. 2
יב) חיין פערומלטומוכ: יג) מזעם וטמ: יד) ממליט: יז) בילו י"ר י"ו: יח) מזעם פ"ו: יט) בילו מ"ז ל"ט:
זוטה קלמי נפערומוכ וביבקוט סמכיי יטפי: יג) חיין קיינטן ס"ט ל', סיכר פ"ז מ', וממיס ל"ז ב',
סמי לפסגוניס: טו) מלט וטמ: טז) מילט וטמ. 2
כ"ס

שיר השירים ז

פָעִמֵּךְ בְּגַעֲלֵיכְם בְּתִינְדִּיב הַמּוֹקֵן יְרַכֵּיךְ כִּמוֹ חֶלְאִים מַעֲשָׂה יְהִי אָמֵן:
וּשְׁרַךְ אָנָּנוּ הַפְּהָר אַלְיָחָסֶר הַמְּזִג בְּטִינְג עַרְמָתְהָ חַטִּים סַגְּנָה

קלהינו כך כנורך ציפר: מה יפו
עמיך. געלית הרגלים גם מדייס (ה):
חומייך ירכיך כמו חלאים. קדמת עלי^ו
ולב קרוייך חלי כתס האל מלען זלען
עדיכי ולכומתו דרכו על נקיי השיטין של
נסכיס (ו). סגענו מפקת ימי גראחיס
טברך, כמו רפאות תהיו לשרך (משלו נ
עגלויס כמו ייך (ז): במו חלאים. לנו
(ח) (קפח): אגן, כלו עגול, וכן ושם באננות
שפטות כד (ז) (קפח): הסהר. תרומות ירח,
וכן השחרונם (שפוף ח כא) כדרמות
יריח (קפח), וכן יקרו בלשון ישמעאל (ק):
המוגן ידווע בלשון רבען (אל), כמו טפכה
וינה (משלו ט ב (קפח), וויא שפירושו כפי
ענינו (קפח), ובן אפרשנו במוקומו ואין לו
רייע דומה: פונה, כמו בדרבי חכמיינו
פוניהר חלחותה לאטלה אמר נון רוחה ברכ

אפרהה היא כל מי שהיה רואה אותה, היה חסימה ואמר מי זאת הנש��ה כמו שחר, והшибוטו להם אל נתן אנו ירדתי, ויטע לא ידעתך, אמרה תמייה אני שלא הניתני ולא מיש לנו ליטיס קלומלן צון וטוח עשי מלהבי ידעתך שהיית הולכת במריצה אליך (קלו), כמו מרכבות עמי נדיב הנודל שיש טח ובצפן ערבי קליי סכל יא). על כס סכטבו כמו נקב עגול מושבנו כלגן מגול וסקילום זה יינו מונין כי הס כס קילום סבלון לעם קלעלוון וROLE נוקלהה וה רימותה מקלות וסתה על כס מעסיס לומר גנוגה לה לכתה נבל עמו וולדונגמג על כס פלאת הגזיז כסותה גטזווו קלחן יב): אל יהדר המזג. לה יכללה מכס מסקה לרלה גומל לה יה כללה ולה ופסוק מסקס דברי סוכרה: בטנק ערימת חטים. כסכל מרכיב לה יג): סוגה בשוישנים. נדקה

רשות ב' מוקטן ב' ב' : ה) חווית פ', מלחמת ווינל, מגיגת ג' מ' נקיות
תתקפ' פ' נכס תקנומומ: יוא' ווינ' כ' קירט'ב': י' (ח) מוניה פ', מלחמת ווינל
פ' עין מולט פ' כ' צי', מגיסומם מ' תקף ב', וכמלהך ל',
תוקלוטין כהו, ומי רוח' סס, זרכ' באנלו נזקיפות כהו,
וכקעטו כו פ' קבוג סמכ, וכון פ' סמל'ג: ט בסוכך
4 3

שיר השירים ז

רשי שיר השירים ז ש' שושנים: ד שני שדייך בשני עפרים תאמי צביה: ה צויארכ' במנגד הישן עיניך ברגבות בחשבון על-שער בת-רגבים אפק במנגד אבו שורה

עמי (קָה), והיה כל רואו צוועק אחריו שובי
מושלטויות, והייתה אוממתה להם מה תחוו
שולטויות שיצאთם כולכם לראותה, כאשר
צאנה ישתי טרבות בטהולות לקראות המלך, וזה
הוא עבר באמצע בין שתי המערבות, וזה
נין הטענים, והוא אומרים מה ימי
עטיך (קָל), ונענן חפטוקו ירכוך שהוו
כוסים בכנד מצוויר בטני הלאם (קָה):
זריך. והענן בשירך (קָט), אゾר בשרויה
נור בתתניה (קָט), יש בו דמות
סהרגונים (כ), ואחר שרוטחו לבנה בשעת
יונת טליה, אמרה כי זה הסהר שלך, לא
חסר אויר כאיש וחסר אויר הסהר אחר היונת
אלם: בタンך ערום חיטים. שהיתה נראית
היאן כמו עירית חיטים עכה מלטטה ודרקה
לטעללה, וענן טונה בישונניים, אמר כי
ערומה לא היהת נראות כי ישונניים היו
סבירב (ל):

הפעם חישליות
 י' זאת הנשכפה. כטו טי' זאת עולה מ-
 המדבר (לטאה ח ה'), והענין על החטנונא
 אותו הזמן היהת המלוכה בבני שמי (רכ').
 טרה השכינה, אל נכת אנוו יורדתי משך
 בנסת ישראל שלא רואה הארץ אלא אחד
 תשברו (רכ), הפק ווישמן ישורון וויבעת (רכ' ר)
 כ ב טו (רכ'), נשקפת לראות הפרחה הנבען,
 ס כי ישישראל צדיקות גמורים ווישרים (רכ'),
 טירה בנסת ישראל לא יודעת, והענן לא
 נגשתי עד שיטחני נפשו, והענן ישאני
 דעתוי לנפשו (רכ), עד שהזרתו להזיה
 ייטו תדרוך (רכ' רג בט), ווירכבתהיך
 ס שהותה בבבון שני עד שהחולדה הנלוות
 ב ב ח' את שיכת ציון (תה) קבו א (רכ') :
 בעיות יפכו לפנים רנה (יעשי' נה

וְרֹא יִפְתָּחוּ, וְהַגְּמַטֵּל כֵּי נֶגֶן יוֹקֵח מִסְכָּר עַד מַלְכֵי יוֹקוֹנוֹ: גְּנִיעָס וְשִׁפְלִיס: (רכ) וּמוֹפֵך הַפְּסֻקָּן וּוּגְנָל צָוֵר יְסֻמְתָּה: (ס) וְכֵן הַגְּזָל סְנָנוֹ קָרְמוֹנִים רָמוֹן נְכָנְלִי מְנוֹתָה, מְמָרְבָּל זְעַמְּלִיּוֹת מְנוֹתָה כְּרוּעָן: (רו) פֵי נֶגֶן וְשַׁעֲתִי כְּדַבְּרִי גְּנָעֲמִי עַשְׂתִּי לְיַעַת דְּרוּלָה: (רו) כֵי סְלָרוּי סִיקְוִיס כֵּי: (רו) עַזְעַזְעִי: (רכ) וְכֵן כְּסָמֵך וְסָמֵך, כֵּן יְהֻמָּר סְלָרְלָל בְּמָבוֹב צְכוֹתָם הַכָּכָבָה:

“פְּנִים יָדֵים בְּרִיכֶס כָּלֶל מַתָּה וְמַדָּת וְקַן טַי גַּוְלִין
וְגַבְשָׁה וּמַסְבִּין בְּרוֹצֶט נְבָתָה וְחוֹרָה וְיוֹלָה וְכַיְלָה כְּיַלְּה
(וכונס סס פַי קְנוּיַד נְלָגָז, וככבלות מַיְהָר):
קְנוּמָה בְּגַזְזָה, וְגַיְלוֹן (כְּלָט, גַּנְבָּחָה):

בנ' קדנס בטעמי ירושלים שעל גת לכת נס
וכוקים מהצון מוקפות ומולות חלמאות
וינמס לעיני העמים מוסכות כברחות מוס' ז').
וד' יט לפרך ברכות מהצון כמו יוניס
חן מאכלה בסון כלוקה יוני סוכך מפלים
יעיכס לרתקווכ' יח'). קובלי"ק גלני'ז יט):
פרק מבנדל הלבנון. חי עי יכול לפרט
וון מוטס לנו לעניין פט ולו נערין דוגמיה
מה קילוטנו יוו' יט חמוטס גדול ווקף
ונגדל יומאל חי עי הפק ל' פניש וו' סקוות
ביבות לאחים, הפק (יז), ואחרה על ברכ
במתי ארין (ישע' נח יד), והחצם שנאה
ישראל (יז): שובי שובי. והלעתיב ביר
גין מה תחוו בשולמית. בטם ההרים

ה) הכהלכות נמרזה ולו שגינויו על דרכיהם:
 ז) פ' והוא תלמידים לו מש יפו פמייך:
 ג) כמיין היבשין: (ה'ם) והוא כמו על דרך:
 ד) פ' יהוז רבכדרה, ר' הנגנו מונתיה:
 א) כי זה מינוגל כענילת טירה: (ר'ה) עטנו לה
 ג) גניעי צונזיס: (ר'ג) עיין תרגום: (ר'ג) פ'
 ה) הנגנו הום שלג יורה כנראה רק לחר הבדר
 ו) מריה"

סויית פ"ז, פס"ר ג' בזבון, ט"מ"ט מומזר ב', כ"ו ע' מהמיר ב' טז: טז: ר' ליליאת התקלה: טז) וזה מ"ט איזן, עין ויליאת בס: יונ' ציון חותם פ"ז, מלצת ס"כ ס"ב: ז' ציון בזק' י', ר' נבמי ר' זכי' ל' ז' "גדוכת"

זקן

קונפּרְמֵידִין, פָּסְטִילְגֶּזֶן, זַמְּנָטְה מְמוּנוֹת בָּ' , כָּוּטָם
מְמוּנוֹת בָּ' , טָז ; טָז : אַלְקִיטָה תַּחֲקִיפָּה : טָז) וְסָמָךְ
אַזְן, צַיִן לִזְבָּחָה : טָז (זַיִן מְוִת בָּ' , מְלָרָת סְכָ"ב
בָּ') צַיִן בְּצָבָ' , הָ' ; נְבִינָה רְעָבָ' לְדָ' "גִּינְוֹס"

ה'יאך אל-יבית אמי תלמידני אשקל' מינו הרקוז מעסים רמניג'
שנמאלו היהת ראשנו וימינו תחבקני: ב' השבעתי אתכם בנות
ושלים מה-העירו זמה-העירו ארדה אהבה עד שתחפש': ה' מי זהה
זה מיה-המךבר מתרפקת עלי-זודה תחת התפוח עוררתיך שם-ה
רשי אבן עזרא
בדוקס ומתקס נס ירעמי כי לך יכו ל' תלמידנו. חזר על האם (ילג): ה' מתרפקת.
כלוי קיט לאצטך סטעל לאצטך סוכת מתחברות, ואין לו... רסה במקרא, וכו':
ל' חמלים: (3) אל בית אמי. צית עיניו בלשון ישמעאל (יעי): חבלך. לשין
הרחק ג' תלמידני. כלכך כווננתה ויתבן שהוא הילדה, מעין חבלן. يولדה
שות נחלל מועד: אשקל' מינו הרקוז.

בכלים: מעםיס. אין מוטק: (ג) שמאלו תחת ראייש: (ד) השבעתי אתכם. נכחו נסכת משלל מסכמת דוכלה כלפי הטענות אף על פי שאין קובלת ומתקוננת זויה מ חוקן קצעני הטענות: מה תעורי ומזה פולקן קצעני הטענות: מה תעורי ומזה געדרו. כי גם יושיל לכס: (ה) מז זהה. אוקטב' וכית ליו הומניס על נסכת משלל ביך ואלה כמם טיח חצובה וזה בנטעלמה מן בני אדם, ועל זאת ואשרה מי זתק באח לוי (לפס), היוחי נהוג אהיך וסבואה אהיך אל בית אטיא לעיני הכל, תלפדי (לפס), והיא היתה מלמדת אותו איך אישך פמיין הרקה, עונינה דבר שירקה יותר מיין: רמוני, הוא הריר שחתה הלשון (רפס), או יהוה במיטשו (לפס), וזהה הדור והנערה יחד, על צולס (ו): תחת התפקיד עורתהיך. וכך בן אשרה שטאלו תחת לראייש: מי זהה עולה. שטורה לי: הם שיבבים יחד בברם ויקרא נן (לפס), הראות לעולם נערה שלטה מן מדבר תבקס להתחבר עם דורה כאשר עשיתני אני מרוב אהבתה בך, ותרע לטה עורדרון עברך להובייך דבר אילן התפוח, כי בפודמה לי, שלא הרתה אפק וווחפה בך (לפס), כי בסחת התפוח, על כן וויחק כתפיח בעצי העיר, כאשר אשרה לו במתלה שהיתה מטהות וטחנדת לשבת בצלו, ולחות שמאלו תחת ראשתה:

1

קו"ב רשות

ב' : ג) וכ"ס נמלגנש : ד) עין קוית פ"מ : ח) וצינו מיביר ולנקו :

שיר השירים ז ח

לדוֹדִי וְעַלְיוֹ תְשׁוּקָתוֹ : יְלֹכֶת דָּזְדֵי נִצְאָה הַשְׁדָה נְלִינָה בְּפְפְרִים : יְנִשְׁבִּים לְכֶרֶםִים נְרָאָה אָמֵן פָּרָחָה תְּגַפֵּן פָּתָח הַסְּמִידָר הַנְּצָעָה הַרְמוֹנוֹנִים שֵׁם אַתָּה אַתְּדָזְדֵי לְךָ : יְהִקְוָרָאִים גַּתְנָוְרִית וְעַלְפְּתָחָינוּ כָּלְמַנְגָּדִים חֲדָשִׁים גַּמְשִׁינִים דָזְדֵי צְפָנָתִי לְךָ : חָא מַיְתָנָה כָּאַחֲרֵי יוֹנֵק שְׂדֵי אַמְּמִי אַמְּצָאָה בְּחוֹזָא אַשְׁקָאָה נִמְלָא אַיְבָעָו לִי : בְּאַנְחָגָה רְשָׁי אַבְוֹא עֲרוֹא

סבמי יוסף (רמן) [א]: מלך רודת ראש. וזה אליהו (רמן): מלך אסרו ברהטנים. והוא המשיח שהוא אסרו, באשר העתיקין קדרטוניינו זיל, כי בזאת שהרבבה ווישלשים נולד (רמן) [ב]: מה יפה. שתחזרו לנשתתת לנדולותה, ומיון ואית קיטנד דמתה לתתר, זה שאמיר ועפנן בולם צדוקים (ישע'י ס כב) (רמן): וכשאבן צדוק בתתר ופרה (הה' צב ינ) (רמן): כלופליים צו וולוך צו עכו טפקנות להם מוגב וכופליים צק לב): (יג) נשבימה מוגב וריה אפק. והוא הבהיר הנגדול המעללה העלייה והתקטר (רמן): וחכך. הם הפטשוריים (רמן): אני לדודי, כי הלק ה' עמו (דבר' לב מברכן לב): פכח הסמבד בתקפכם גען

יב את דורי. אהובי (גיל), או ריר ולטנגייס ניכריס קו פהום סטמל ולבס הילשון (ריכ) : יד הדוראים. רימה געלי מטעס טאס קרויבס ליגות מוס צמח כדמות צורה אדם (רינ) : ב תי' גאוליה כתומה לה) : הנצז הרטוניות. כטאס גמולים ואגן שביגומיאס ופל : הנצז. ופל נו ולבס דימס בעלי מלוד סאן זחכם גמורה ולחוין להוציאו לו) : שם ארן את דורי. סס הילוך לה כזרוי גדלן צבכ נמי וכטומי לו) : (יד) הדודאים נתנו ריח. דודאי סתמים לטבות וסדרות מנין סגולמר גראמי ט' ופנס צי דודאי תחליס וגוו' ואלו חד מיליס כטאות מלך חדר לה האכלגש לה). אל פושי יטלהל עכבי טנישס נתנו ריח לט) כטאס מזקץ פינ' : ועל פרהינו כל מגדים. יס צידיעו סכל מות קרכס : חדשים גם ישנים. שמאלו סופלייס עס סייניס בתקבכת עלי ט) : צפנתו לך. נטהך ונבדוקך לאטנישס גאנז מא). דצל גהר לנכני הדרחות לך סקיימיס : (ה) מי יתרך באח לי. טאטז ניכמנין דורך טנטה יוכף להוציא גאנמלוואו רטט א). ונחמל צו ויונס הומס ב) : אמאזאך בהוז אשקל. האל נגייז מדריס סצטן

פרק א' אור

קו"ב ריש"

שיר השירים ח

ח' ברכות על-לְבָבֶךָ כהוֹתָם כַּיְמִינֵי שׁוֹמֵן יְדֵךָ לְבָבֶךָ כַּחֲלָתָךָ אַפְתָּה שְׁמָתָה חְבָלָה יְלָדָתָךָ : וְשִׁימְנֵי כְּחֹתָם עַל-לְבָבֶךָ כְּחֻזָּתָךָ עַל-זְרוּעָךָ בְּרִיעָה בְּמִזְרָחָךָ קְשָׁה בְּשָׂאָלָךָ קְנָהָךָ רְשָׁפִית רְשָׁפִית
רב' נורא אב' נורא

אנו נחים

סיהו הומורת ננקטה חכמת דודח מחת מקפה
על מלכיתך זוכך כי גממתה כר סייע גמפני
על רלהק' כמיון תפוח סס טולמליך ז). וזכה
לצון חכמת נמוריס קמושולרטה לח דודח
בלילות פטנומות עלי מפלכט מומקתו ומונתקתו:
שנמהה חבלתך. סרי חמרנו אנטק'ס קרלה
היוו סס נקומהך לך לומס: חבלתך. לצון
הכלי יולדס ח). חבלמך בלו לא מצלים מוק
כמו צני ילהוי ט). לומ ממיין: (ז) שימני
בחוזם. נטניל חמתה הרצס חתמתני טל
לצון כלמ' מטחמי ותכלס כי מוש כמות הרכבה
הלהצב טלהנטיך עלי כנגד מיקתי טלי^ט
לכרנת טליך ז): קשה בשאול קנאחה.
תמניג סנטקנוו זי סלמוניוט נטניל ז').
קאנלא בכלי מוקס לינפלמג'ט גלע ז').
לצון לחיות לצלג ניקס: אש שלחבת
יה. רטפיט סל לח חוקס הקבלה מכח קלגנת
בוארן טצרים אריאנו נפלאות (פיכיה ז טו),
כשייעל ישראאל מטדרחות העמים יאמרו למשיח
שהוא דודח, דע כי תחת התפוח עורותיך,
ההענן כי היה אסור ווישן (יעט), ולא התרתיך,
כunct דבר דבר על אפנינו (משלוי ה),
הפעם הראשונה

ז רפיה. נחלתה (רעム), ובן ובני רשות יגבייהו עות (איוב ה ז) (רעע) : שלחתת יה
מחלקת בין אנשי המטורה אם היא מלאה אחת או שתים, והקרוב שהיא
שתיים (רפ), וסמכית השם (רפָּה), כמו בחזראי אל (תהי לו ז) (רפכ), ושין שלחתת
שורש (רפנ), וכמו להבת שלחתת (יזחקל אל בא נ) (רפנ), והנה הוא מלאה מרובעת
יבל אבר

ל אוד

2 עניין למקורות, ועיין ערך כתלטוטות, פ"ח: ח) כותב יג' יג'; ט) ירמיה י' כ' ועיין מוחט
ענין למקון ועיין יכולתו של נס' ; ז) עיין מוחט כ"ז ; י) עיין מוחט פ"ס ; יג) לית עליליטומוגר
קימ

שיר השירים ח

לומל אך כל קליטתם יס' : (ז) מים מארבעים אוותיות (רפס) ט' נצור עליה. (רפז) ט' נצור עליה בים לא יכולו לבנות את האהבה. לישון נקבה על משקל מה היוזמת חזותה ל- כל מיליס בלבון רטפים כופף עלייס לטן (זרכיר' ח ה), והפלחה מן מצא (רפז), ונעלם ט' לטן : מים רבים. שחוותם יב' (ז) : ונחרות.

סמסה : אם יתן איש את כל הון ביהו. כדי לממיר להכמך : בווע יבוזו פטווי . כל אלה הקב"ה ובית דינו מענישים טבר נקמת ישראלי מתפרקם טל דודת טסה יי' (ח) אהות לנו. תחתנוים טרייה מלהקה וממחברת ומתחילה לטיזום ממוני וטיז קטנה ומוקטנת לה מועלס מכל שחוותם כענין טהור מלך גוף מוווכת וגוי טו). בס מקומים טלים : אהות. לטן לימי טו). הטן קריעיס טהן מסלהן יי' :

שדים אין לה. כענין טהור מליס דיס נכוו ייח'. נציג עת השגולה כל זו סדיס להן לא מדין לה בגינו עתה דודיס : מה נעשה לאחותינו ביום יידיבר בה. כסאיהם מחלחים טלית לפכחותם כענין טהור מלך וגוי יט' :

(א) אם חומה דיא. kms חוק קהונתך ובירוחה נקיות הנגדס כחומר נחתה כל יוכס רולא לומל כליה מחתון בס וכיס לה יכוו זה ולו נטפתה לה : נבנה עליה יורת בסף. נסיה לה לטער מצלר ולכתר ולמי ונכна לה לח' מיל פרדך וזית כסמילס :

אם דלת היא. כסודצת טל לרוך ודקיקת מליה ביר נפתחת היה קרי יה' kms תפתח להס נקיות בס כליס זה וסוא צאס : נצור עליהلوح און. נסיס לדמות נמליס טל נץ גלקניות וקטולעת גולרמן וווכלן וכקמת יטראל חומרה : (א) אני חומה. חוקה ביה' : ושדי במנדלות. הטן צפי נקסות ובטי מדרימות קמניקיס לח' יטראל זרכרי זרכרי זרכרי :

או. זהMRI ווות' : ההית בעינוי כמושכות שלום. כללה קמניהת טלים בא'). ווולות טLOSE בזיט בטלה : (ז) ברם היה לשלהמה . ז' נקמת יטראל כב' טהור מלך כי לרס ט' נחות בית יטראל כב' : בבעל המון. בירוקיס טרייה ריכת נס ומון רצ' געל לטן מישר כמו מנגן גוד ננקעת לטבן כב'). נתן את הכרם לנטרים.

תל איר

למיון מזחאת ("ב' כ"ב יט כ"ב) וכן כתוב אף כי נזכרים פינס (ויטני) יג ח נטי שלכידין טיפוסון: (רפל) "בלבד": (רפל) פפי מכיה ז"ל סומן על במויצאת שלום ולמ' על נצור עלייה קגד"י צומח והקלף גזרוי, וכן כתוב הטעוד וולד'ק המככלן, וכברנשיס ברם מג"ה, וענין כנומוקי רה"ב לרשות מגר' ב' כמלהת ספורייך ל"י קגד"י צולרי, והקלף נמה,

קו"ב רשות

לענוקת מתה'ך'ר, ועכניו פפירס וקורו ולבוק : ז) מוו' ט' ז). מוו' ט' פ' מואיר פמ' ט' מ', ט' ט' ה' מומ� ט' ז). מומ� ט' ז), מומ� ט' ז', נלעוקת מתה'ך'ר : זג) קומית סס,

שיר השירים ח

הראשע (ס"ה) [ד], ללען היהה שלא יוכל לשנות דת ישראל, כי המקומם הא שומרו על תורתו,בענין אתה ה' תשמרות (תהי יב ח) שהוא חומר על הפטוק הראשון שרו אמורא אמרות י' אמרות טהורות (שם שם ז) (ט): אורה לנו קטנה. תאמר לנחת נשות ירושאל, אהורה שהתחבר עדר נשארה לנו אחות מעבר להנה בוש (ט), או הח שנו המתו וחוות המטה (ט) בימים שירובר בה. ביום הנחמה, במו דברו על לב ירושלים (ישע' מ ב) (ט) אם חומה היא. אם שמרה עצמה ויליצאה מהדרת נכין לה מקום וטריות מלויות במקה ונגלך בשביבה: ואם דלת היא. שלא שמרה המצוות ופתחה לכל, נזיר עליה (ט), ונמנעה שלא TAB אלינו, ענתה היא ואמרה אני חומרה שומרת דת היית, תורה שבכתב תורה שבע' הי לו או יהו כל ישראל בשולם: כרם היה לשלהמה. חם ישראל ששלהמה היה מלך על כלם, וזה הענן בבעל המון, שכל החמון היה שלו, והוא סבב לתת הכרם לנוטרים הם מלכוי ישראל: וענין אלף בערך. עשות השבטים שהוו לנוטרים וכל שבט מהא בסוף (ט"מ) :

ומפה לא לדוניים קיסים בכל מדיין וולדוס כמכרכך טיר בטילים מליחי מקלט סמרק גל נומדים פלנו נסס מלכיות כה: איש בבא בפדו. כולם צויגלו לגבים מכון גולגוליות וולגניות בו). ואלפרום בו). הכל בז' מאס לטכיה לטוך ביטס: (יב) ברמי צחצחים לפני. לוט סדין ז'ילס בק' במקפת יימאל כלמי טפ"י טמלתי צידס קלי קומ לפפי צו כל מה שחתפתם נסס את פריו ולם לכחד מפני מטה שגבים מאס וכס אומליים: האלהת לך שלמה. חלה סכך נונגבי מאס קל נחיר: ומאותים לנוטרים אוט פרי. ועוד. נסיך פראס מפלנו ונין סחכמת לוחץ ומכוון נענין טהורת תחת סחכמת חייה זכ' כה: לנטורים את פדרו. הללו תלמידי חכמים ולווטס נכלומיים תלמידי חכמים כמו טהormal כי ליזבקיס לפפי יטס מלך וולנס כל נור כת). ויק פלרט מלחים לנוטרים את פcio כלין סנקה עוז ספלהט שטאלס מכו וטוחך אל נוינז נטל

הפעם השניה, נתקן אמתן, אך לא מיטב לנו לומר שמדובר רק בקשר למכנס על קלט טרולל לפ' על להטיט פבולהו קלן וחומרה מילונת ואומתת קח את זה מהו? כל קלן וזרה מילונת ואומתת טל שלך, וירוחו הנוטרים השוכנים אינני רוצה מטון ולא קלן וירוחי לכנסת טרולל מה גנולס בגנולס לוועך ברמי של' לפני שהתחברתי, וזה יותר תungan לי מכל מפון, אמר דודה בשעת יושבת בנים שיש בתרימי קולך כי חברים יש לי, והם מקשיבים לךן, ועתה השמעינן ואמרינו באילו מהחשי שאנו עטףם שלא יהשוני שאני עטף בכאן, כאשר אמרת סב דמה לך דודי לצבי או לעופר האילים:

גרמי שלי. אמר שלמה בדור הקדש, וזה הכרם כולם יהיה לי עוד ימorrow להנוטו לאיו.

ט. סדרה נצקן הכל גינוי מהומות עתרת הולמים ככבר בפס' ק, בעבור טלון לסת מושך טעון ציורי בס, סכום וועלם נפי מוכנות (מודעת טכ'ס כ"ז פ"מ, י' 1950) נקבע לפק"ה מילימן פרלנק ולפי מוגנות סותרים נסיך יותר ממהה מילימן פרלנק: ס' יתכן לנוויות מס הפעמים, על גמורת הפקם, והלכנו על המפה נס' פ' נפי זכותם ופי' על הסוגה בס): (א) ובס כי מלה: (ב) בס' מס מעכבר לרידן: (ג) ובס לרדה עוגה, כי נקמה מיד ל' כפלים וג' וס' הג' ז' בס' כפליים מורות חלקם כל נס' גנדת' נס' (ט' יה' כ"ה) (מדרש ווותה) וסוכן ציקלון כמפלרי עט' יציע' נס' 105 נס' גנדת' מCKER' רב' רשי'

(ה) ני' מילך מים, מילך זוטר : בז) עיין גולגולתם, וככלנו זו מלכוות : בז) עיין פ"י רט"י בטשין ; מ"ה, מלייס ס"ב כ' מעס"פ מילך כלו כ"מ ב' ד"ס ח'ן מלכוות כבבב : כח) יטענ' ס' י"ז בסכלן (שורם ל' י"ז) מילך וזה סקלן, כלנו זו כספו יטענ' בג י"ק : כט) יטענ' בג י"ק :

נקום שם ברטיטים רבים [א], והעומד על זה מכך כדי שיהיה לה בבודך על כל החיבור (רפפ), אולי יתמהם למה אמר כאן החומרות (לול), וזה השטעם נקמה לה חלי בלשון ישמעאל בעבור קויר דעתנו, כי לא בתם (לול), שהם הקשורי הראוות לבלה (לול); נדע. מילון החדש כי אם הכתוב במקרא ואמם דלת היא. שכבר נפתחה (לול), נזרו שהוצרכו הנבאים לדבר, ומה שלא הזרכו לא נדע שמו, ובverb היה לשון ישמעאל קרוב פארוד ללשון החדש, כי בינוינו ואותיות יהוא. והמשתרטים, ונפעל, והתפעל, והסמכויות, דרך אחת לשתייהן וכן בחשבון, יותר מהצטי הלשון ימצא בטוחו בלשון החדש (לול) [ב], על כן כל מלה שלא ימצא לה חבו במקרא ויש לה דומה בלשון ישמעאל נאמר אולי פירושה כן אעפ"י והואמרם אם שדים מנדרלות הנה הנם נדלים, ואינו בן, אלא מאחר שהיא דומה למונח שדבר בספק [ג]:

נשלם הփירוש מהפעם הראשונה

הפעם השניה
יעתה דורי שימני כחוות על לך, הדבוקני
אל לך כהדק החותם באצבען כן
הרביקני (לע), ואני על זרועך (לע) : וענין ה
בוז יבוזו לו. היו בני אדם מלעינים עליו:
אחות לנו קטנה. אטרוח הנערחה אחד מבני
עמי חדר אותן ואמר לאחיו אחות לנו שמנוה
נושרה את הכרמים ; והוא היה באתו הזמן
קטנה, מה נעשה לאחוננו ביום שירובר בה
להנשא: אם חומה דיא. אם שטרא את
עצמיה, והיא בתוליה (לע), גבנה עלייה טירות וכוכב
כפף, וווענין כי נשים בניו חשוב על החומה וכוכב

קרני אור ידל אור

סָנְגַּן, וְהִרְיֵי סִינְגַּן נֶעֱשָׂה תָּמָמָה : (לְפָנָיו) הַמָּ
 זָלִיל יִכְלֹר לְמַן מָה שָׁפִי מִלְחָמָה כְּהֵבָר הַזָּס כְּמוֹת
 כְּלָמָדָן יִתְמַמְּלָא, כְּמוֹ הַפְּכָלָן (ה' יַד) רְפָדוֹי (כ' כ')
 הַמְּלֻגָּנָה (כ' יַד) פְּרָלָם (ד' יַג) וְעוֹד וְעוֹד :
 (ל' יַד) וְכוֹן כְּתָב בָּם' (טְפִיךְ גְּדוֹלָה) אֲלֵי לְזָן קְדָשָׁה
 וְלְזָהָן לְמִנְיָה וְלְזָהָן קְדָר שְׁפָה מִלְתָא טִיחָה וְלְדִבָּרִים
 וְמִלְחָמִים, וְכָלָן הוּתוֹתָן סְגָרָה נְצָלָתָה יְרָחָנוּ (פ' יַד)
 אַחֲרָוֹתָן סְגָרָה סְסָמָם לְרוֹב מְלוֹמָנָים כְּחַנּוּמָה
 (פ' יַד) וְרְוִיְנָיו (פ' יַד) יְרִיחָנוּ גַּס מִתְהַמָּה תְּפָלָה
 וְקַנְעָנָה כְּפָתָחָה לְדִבָּר בָּם' וְהַזְוֹתָה אַחֲרָיו (ו' יַד) וְסִימְנָיו
 וְלְעִירָה כְּפָתָחָה (ז' יַד) מִמְּלָא צְדִיקָה (ז' יַד) וְסִימְנָיו
 שְׁלָמָה בְּלָנְטוּמָה וּמִדְמָרָה כְּלָמָרָה וּסְמִינָה וּסְנִירָה
 וְקַנְעָנָה כְּפָתָחָה, וְכָלָמִיתִים וְבָטִימִיטִים כְּלָמִידִים וְבָטִימִידִים
 (מְגַנְּמָה י' יַד) לְמִן כָּיו יְזִיעָה רְכָנָה מִלְיָה וּמִוּנָמָתָה
 גְּמַמְלָתִי סְפָלָה מִמְּלָמָתָה לְרִבָּה וּרְוִיָּה
 מִלְיָה כְּפָלָה עַל "י" וּבְכָן, שְׁמָשָׁה לְכָלִי טִיעָנָה וּכוֹן,
 נִמְמָה וּרְאֵשׁ (ב' י' ח') בָּכוּרָה כְּמָה תִּזְבְּחָה נְמָמָה וּמִלְמָמָה
 כְּפָלָה לְבָנָה בְּנָמָתָה וּבְנָמָתָה, וְלְרִבָּה כְּבָלָל, וְלְסִינְכָּה
 ר' י' גְּמַלָּה, וְרִבָּה כְּבָלָל טִיר כְּתָב "הַכָּלָל קְרִירָה
 כְּסָפָה לְזָהָן בְּנָמָתָה וּבְנָמָתָה, הַכָּנְגָן כְּתָב"
 כְּמָה פִּירָזָה מְרָמָה פִּי דְּעַתִּי, הַכָּנְגָן כְּתָב
 כְּמָה שְׁלָמָה נָזָה : (ה' יַד) וְכוֹן טִיר בָּל זָאָכָה, וְהַמָּר דְּכָבָ"מ
 הַלְּרִי, וְוּטָלָם דְּלָבָבָם כְּלָעָבָב יְהִי רְעֵב לְדִבְרֵינוֹ (ב' יַד) הַכָּלָל
 כְּמָרָמָה, הַלְּתָמָה : (ר' יַד) וְוִיחָדָה נָזָר, מִן וְנָרָתָה
 הַלְּרִוָּה אַלְלָה תְּרָהָה : (ב' יַד) חַעֲפָעָה סְבָדִי כְּמָרָמָה וּכְנָגָוָה : (ב' יַד) כְּי
 בְּנָגָנָלָה נָגָד הַחוֹהָה כְּבָדָלָה נָגָד גָּנוֹן : (ב' יַד) וְכָלָמָה כְּסָה הַתְּמִימָה
 אֲלָכָר הַלְּנָזָוםָה וְאֲלָכָסָה" וְתוֹכָעָה כְּסָה יְתִירָה מְמָנִימָה לְמְגַנְּלִין :
 כְּמַיְהָרָה מְקִיּוֹם וְהַמִּיעָלָה :

ג אַיִלְתִּי בְּמִי אֲחַשְׁרוֹשׁ הֵו אֲחַשְׁרוֹשׁ הַמֶּלֶךְ מִתְהָרָה וַעֲד-בָּשָׂר
ד אָבוֹנָזֶר

אבן עזרא

ויהי בימי אחשורוש מלך פרם סוף מלך מחת מלך למדן גלות כל נס כנעניים צבאו ממלטו ועד רלען סמלוכס (ג) מהודו ועד כוש וגוי. נאם אברהם הספרדי הנקרא ابن עזרא (ה) אין עורה כי אם מהש השוקק חותקת עולם על לב המשכילים בהקייזו, נס בהלום ידבר בו, ובו יתרמק בהתחילה לעישות מעשה, גם יוכרכנו תמיד טרם מוצאי פיו, והנה (ג) אין במנגילה הזאת וכבר השם, והיא ספרי הקדש ורביהם השיבו, כי הוא טמוקם אחר (ג) [א], וזה איננו נכון, כי לא נקרא שם מקום בכל ספרי הקודש, רק נקרא מעון שהוא (ד) [ב] וקדמוןינו זיל קראותו קומות, בעבור שכל מקום מלא בכבודו (ג) [ג], ועוד מה טעם למחלת אחר (ג), והנהן בעוני זאת המגילה הכרה מררכי (ג) וזה טעם ויישלח ספריהם (למטה ט) (ג) וככלום משנה ספר אחד שהוא המגילה (ה) בטעם פתשיגן (ט) והעתיקתו הפרסים, ונכתבה בדברי הימים לטלכיהם והם היו עובדי עבודת גלים, והוא כתובין תחת השם הנכבד והנורא שם עבתרם (ג) כאשר עשו הכותבים (ו) שכתבו תחת בראשית ברא אלחים (ברא' א) בראשיתם (ז) והנה כבוד השם שלא יוכרכנו מררכי במנגילה (ג) [ח] :

ע"ז יסיל חור : ב) מגילט י"ה מ', מלון מינס ¹ מילוט נומסם מ', נקם טוב : ג) מגילט טס, מלון נס

1

שיר השירים ח

נַלְהָרִי בְשָׂבָע

קָרְבָּן הַשְׁמִיעֵנוּ: יְדֵיכָה בְּנָה | הַזָּרִי וְדַמְּחָה-לְךָ | לְצָבֵי אוֹ לְעֶפֶר הַאֲלִילִים
עַל חָרֵי בְשָׂמִים:

מכום פטומי דשיר השירדים מהה ושבעה עשר. סימנו והכן בין המוב הולך לזרוי. פרקו שמנה והרמו נגילה ונשמה בז'. וחיזו נרד וכרכום:

האלף לך שלמה. יאמר למשיח שהוא בנו ויקרא שלמה (א'כ), האלף לך שלמה יחוּרָו שהוֹלוֹטָרִים את פריו, גם המתאים לשם יהודה ובניטין, ואמרה שכינה היושבת בגנים, את כנסת ישראל כטה יהאו הפלגים לשטעו את שיריך, עונת בנטה בנטה ישבעל אם טוב בעניינו דורי רברח מהפלגים, והוא אל הרוי בשפטם, הם הרורי ציון כי שם נזהה היה את הברכה חיות עד העולם:

נשלם פירוש שיר השירים, תהלה ליוצר אורים

הַלְאָ

רְקֵב וְזַנְזָבֶל כְּכֹונְתוֹן עַל הַמִּדְرֶךְ זָוֶת : (טו) עַיִן לְפִילָה ג' כְּפֻעַס קָרְלָזָגָה מָוֹת י' :

אקו"ב רשות

) מײַן קוּיַט פֿס : לא) ליַיכָן לְמִזְרָח ; לב) סֶס וְסֶס : לג) צִיּוֹן קוּיַט סֶס :